

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKIHA

İnönü — Tam formundayım!

**PARANIZIN
İSTİKBALİNİZİN
EMNİYETİ**

AKBAKA

Yıl: 43 Cilt: 8 Sayı: 11 • Başyazarı: Yusuf Ziya ORTAÇ • 11 Mart 1965

Liderleri dinledim!

DÜĞMEYİ çevirdim. Büyük Millet Meclisi odamda toplandı. Liderler konuşuyor...

27 Mayıs'tan sonra, yerleşen ve yerleşmesine de perde arkasında özellikle çalışılan bir kanı belirmişti: İnönü'süz iktidar olmaz.

Olursa ne mi olur?.. İşte bu sorunun cevabı yoktu. Cevabı olmayan soruların karanlığında bütün korkular, bütün kuşkuşlar gizlidir.

İsmet Paşa hükümetine verilen kırmızı oyların asıl önemini, biz, bu yaygın kuruntuyu vatan-daş yüreğinden silmesinde buluyoruz.

Pekâlâ İnönü'süz iktidar da olurmuş...

Ama, en az bunun kadar önemli olan bir şey daha var: İnönü'süz bir iktidarın, C.H.P. siz bir iktidarın ne kadar yaşayacağı...

Cumhuriyet Halk Partisi hükümetini devirmek için birleşen dört partiden üçüne bakınız: Şu İspanyol asilzadeleri gibi üç isimli Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisine, şu Yeni Türkiye Partisine, şu Millet Partisine... Hangisi birbirine ve üçü A.P. ye düşman değildir ki?

Yarın seçimlerde bunların hiçbirisi, Halk Partisine inanmışlardan tek oy bekleyemez. Önce, Millet Partisi ile Köylü Millet Partisi birbirini yemiye çalışacak ve her üçü de Adalet Partisine yönelmiş seçmenlerden a-yartabildikleri kadarını kendi yönlerine çekmeye çabalayacaklardır.

Demek sayın Suat Hayri Ürgüplü, pençelerini kendi gövdesine geçirmiş bir acayıp yaratığa baş olacak. Bu baş, bu acıya yedi buçuk ay dayanabilir mi, bilmem!

İşte, ünlü parlamento adamımız Osman Bölükbaşı'yı, daha program oylanmadan, bütün hırçınlığı ile karşımızda ve yeni iktidarın karşısında görüyoruz.

Bir lider düşününüz ki, kendi partisinin de katıldığı koalisyon hükümeti, daha güven oyu almadan, savunucular arasındaki yerini şaşırp saldırganlar arasında kürsüye çıkıyor!

Bu bir mizaç meselesidir. Büyük Millet Meclisinin, dinlemeye doyum olmaz bülbulü için şakıma mevsimi yoktur, durmadan öter: Partisinin içinde bulunduğu bir hükümete karşı değil, kendisinin başında bulunduğu bir hükümete bile karşı olsa...

Yine en olumlu konuşmayı, her zamanki üstünlüğünü -belki

de biraz daha aşarak - sayın İnönü yaptı.

Belki de biraz daha aşarak, dedim. Çünkü o sert, o acı gücünü, yer yer gizli bir istihza ile iltmış, yumuşatmıştı. Oturmuş bir hükümet, yerleşmiş bir hükümet diledi ve yıllar yılı bir türlü gerçekleştiremediği toprak reformunu, yeni hükümet programındaki bir cümleyle hırs-la yapışarak: «Başbakanın toprak reformunu bu yıl meclislerden çıkarmak hususundaki taahhüdünü millet önünde önemle kaydediyoruz» dedi.

Biz de bu cümle üstünde önemle durarak diyelim ki, bugünkü yumuşaklığı gün geçtikçe sertleşecek yarınki tartışmalarda, bu talihsiz reform baş konu olacaktır.

Sayın İnönü'nün konuşması, bir hükümet programı tenkidinden çok, millet huzurunda bütün iç ve dış olaylara penbe hıl'atlar giydiren bir geçit töreni oldu.

Eski meclis arkadaşımız Kemal Satır'ı on yılı aşkın bir zamandır dinlememişim. Radyo dan gelen sesi tok, güvenli ve

sinirsizdi. Ama Bölükbaşı'ya yaptığı hücumu, kendisine yakıştırmadık, hele C.H.P. genel sekreterine hiç!

Kemal Satır, Millet Partisi başkanının bir hükümet programı tartışmasına aykırı sataşmalarını karşılarken, hasmını, koalisyon ortakları içinde yıkmak hıncı ile bir açıklama yaptı: Genel Kurmay Başkanının Büyük Millet Meclisi Başkanına yazdığı mektup üzerine, Çankaya köşkünde bir liderler toplantısı olmuş. Bu gizli toplantıda, Osman Bölükbaşı:

— Ben, yurt gezisinden yeni döndüm, demiş. Buralarda esen hava şöyle: A.P. liler, kahvelerde, cami duvarlarında, sokaklarda: «İntikam alacağız» diye bar bar bağıryorlar. Milletvekillerine: «Niçin çıkışmıyorsunuz» diye sorduklarında da: «Thomson'ların altındayız» cevabını alıyorlar!

Cumhurbaşkanının köşkündeki toplantı bir açık oturum değildir. Orada neler konuşulduğu ertesi sabah gazetelerde yayınlanmadı. O gün, kendi aralarında

söylenmiş sözleri, bugün haksızlığa bile uğramış olsa, hafızasının kınından sıyrıp karşısındakinin yüreğine insafsızca saplıyamaz. Satır dostumuz, eğer ringte dövüşen bir boksör olsaydı, bu nizamsız yumruk yüzünden hemen diskalifiye edilirdi...

Ne dersiniz, bu haksız yumruk, Bölükbaşı'nın, içinde kendi vücudundan da bir parça taşıyan yeni koalisyonu savurduğu yer-siz, haksız ve sevimsiz yumruğun öcü mü?..

Radyo sustuktan sonra yatağa girip ışığı söndürdüm. Ama içimde dilsiz bir konuşma saatlerce sürdü, gitti...

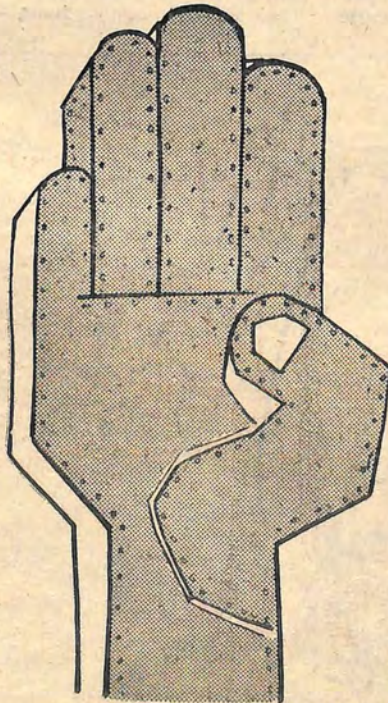
Partilerimiz, ortak programlar içinde, sosyal ve ekonomik yönleri belirsiz birer «sen-ben» partisi oldukça...

Seçim kanunu, partilerden birine belirli bir oy çoğunluğunu sağlayacak değişikliğe kavuşmadıkça...

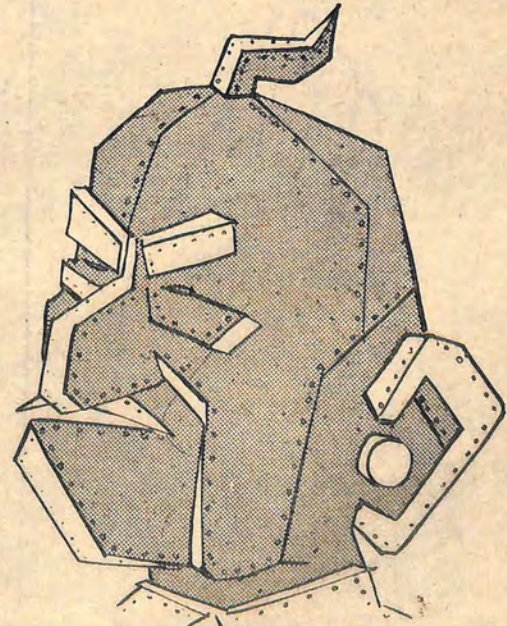
Ne mi olacak?.. Bugün ne oluyorsa yarın da ol!

Yusuf Ziya ORTAÇ

News Week gazetesine göre: «İnönü Türkiye'de demirbaş politikacı...»

Demirel'e karşı

Demirbaş!

OMUZA KALDIRMA Talimatnamesi

DOSTACIMIZ, bize her gün getirdiği mektuplar, gazete ve dergiler arasında aradabilir yanlışlıkla, başkalarına gönderilmiş mektupları da bırakıyor. Yanlış bırakılmış bu mektupları ertesi gün postacıya geri veriyorum.

Şimdi size açıklayacağım mektup da, postacımızın yanlışlıkla bırakmalarından. Üstündeki adresi okumadan zarfı yırtmış, içinden çıkan yazıyı da okumuş bulundum. Neden sonra bu mektubun bana yanlışlıkla verilmiş olduğunu anladım. Zarfın üstünde Aladet Partisi'nin damgası vardı ve bu mektup Aladet Partisi ilçe örgütlerine gönderilmiş bir genelgeydi. Başkasına gönderilmiş mektubu açıklamak doğru değil elbet. Ama bu şapırogarla basılmış genelgede herkese yararlı öyle bilgiler var ki, bu bilgilerden okurlarının yoksun kalmasını içim götürmedi. Genelgedeki bilgilerle bütün okurlarının bilgilenip aydınlanmasını istediğim için, yanlışlıkla elime geçmiş olan Aladet Partisi genelgesini okurlarıma sunuyorum.

4 Şubat 1965

ALADET PARTİSİ GENEL MERKEZİ

Sayı: 999001

..... İlçe Başkanlığına

Partimizin ..... günkü Genel Kurul toplantısında, bazı il ve ilçe teşkilatımızdan ve partimizin bazı ileri gelenlerinden gelen şikâyetler müzakere edildi. Bu şikâyetlerden bir kısmı, partimizin bazı il ve ilçe kongrelerinde ve hattâ genel kongrede delege ve üyelerimizin, parti yüklerini omuza kaldırmalarında görülen bazı aksaklıklar üzerinde toplanıyordu. Meselâ, bir il kongresinde, yaşlı bir milletvekilimizin kongre salonuna girer girmez büyük tezahürat gösterilerek, heyecanlı bir partili arkadaşımızın, başını birden

yaşlı milletvekilinin bacakları arasına sokarak omuzu üstüne kaldırması, sayın milletvekili arkadaşımızın korku ve heyecana kapılıp kriz geçirmesine sebep olmuştur.

Yine başka bir kongrede, bir senatörümüzün arkasından gelip âniden bir partili arkadaşımızın senatörü omuzuna kaldırması neticesinde sayın senatörümüzün dengesi bozularak, maalesef yere düşmüş olduğu da şikâyetler arasındadır. Bir senatörümüzün, kaldırıldığı omuz üstünde dengesi bozularak yere düşmesi, tahmin edilebileceği gibi, partimizin ciddiyetiyle kaabili telif bir hareket değildir.

Vücuduna dokunulduğu zaman huylanana bir milletvekilinin de, başını bacaklarının arasına sokarak omuzuna kaldıran partili bir arkadaşımıza «Bırak beni yahu!» diye bağırması, kongrenin ciddi havasını ihlâl etmiştir. Bir göğde gösterisi olarak, milletvekili ve senatörleri omuzlarına kaldırarak olan partililerimizin, omuzlarına alacakları şahısların huylanacaklarını veya gıdıklanacaklarını önceden hesap edip bilmeleri ve ona göre hareket etmeleri icap eder.

Bazı kongrelerimizde de, kadın delegelerin ve kadın milletvekillerimizin omuza kaldırılması, nahoş hâdiselere sebep olmuştur. Tahmin edileceği gibi, bir kadının omuza kaldırılması, bir erkeğin enseisi üstünde durması ve sayın kadın delegenin eteklerinin arasından bir partili erkeğin başının görünmesi hiç de ciddi bir manzara değildir. Kadınları omuza kaldırarak partili arkadaşlarımızın kadınların

durumlarını gözönünde bulundurmaları gerekir.

Yaptığımız tahkikat sonunda öğrendiğimize göre, bu gibi hâdiseler, gizlice kongrelerimize katılmış ve kongrelerimizin ciddi havasını bozmak isteyen başka partililer tarafından tertip edilmektedir. Nitekim, bir kadın milletvekilimizi, «Yapma rica ederim!» diye ısrar etmesine rağmen zorla başını bacaklarının arasına sokarak omuzuna kaldıran şahsın, başka partiden ve bozgunculuk maksadıyla gizlice kongremize sızan azı bir solcu olduğu sonradan tesbit edilmiştir. Yine bazı bozguncuların, kendilerine partimiz üyesiymiş süsünü vererek, milletvekili ve senatörlerimizi omuzlarına kaldırmak suretiyle alttan gıdıkladıkları da tesbit edilmiştir. Kongrenin son derecede elektrikli ve gergin havası içinde, son derecede hayati memleket meseleleri müzakere edilirken, omuz üstüne kaldırılmış bazı senatör ve milletvekillerinin kahrkahaclarla gülmelerinin sebebi budur!

Bu meydana bazı müessif hâdiseler de vukubulmuştur. Ezcümle, yine bir kongrede omuza kaldırılan bir senatörümüzün, haykırımlarına rağmen bırakılmaması sonunda, kasık bağı kopmuş ve fitişinde bazı vahim ârızalar meydana gelmiştir.

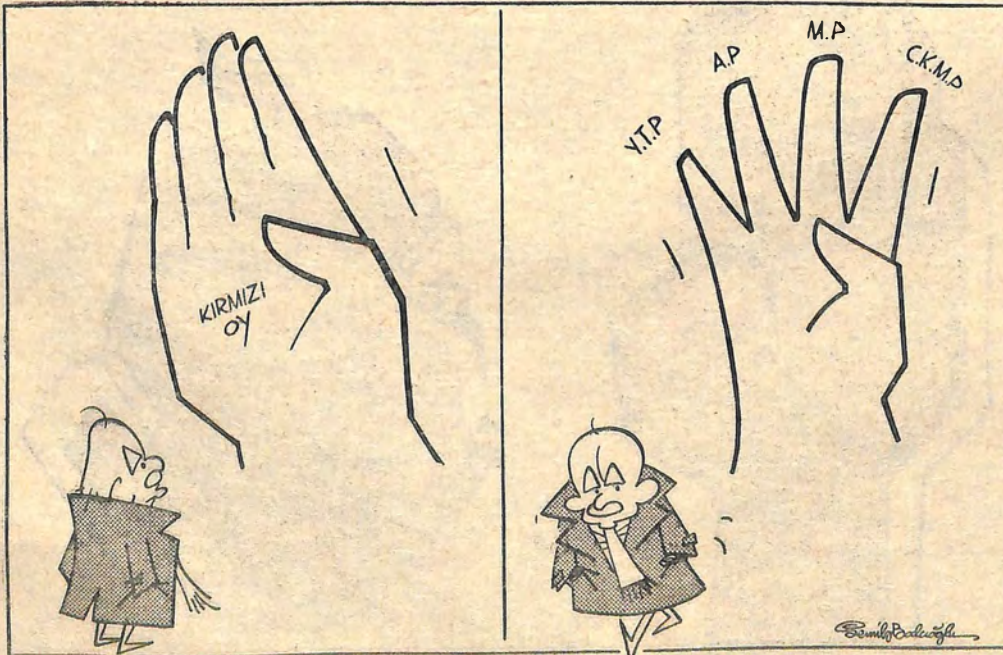
Bir kısmını açıkladığımız fa-

kat bir kısmını da açıklamayı doğru bulmadığımız bu kabil müessif hâdiseleri önlemek için partimiz Genel Kurulu, bazı tedbirlerin alınmasını uygun bulmuştur. Müzakeremizde bazı Genel Kurul üyeleri, kongrelerde omuza kaldırmanın yasaklanmasını istemişlerse de, partimizin hukuk komisyonunun incelemesi sonunda, anayasa müvacehesinde omuza kaldırmanın demokratik bir hareket olduğu neticesine varılmıştır. Binaenaleyh, bundan sonra da kongrelerimizde milletvekillerimiz ve senatörlerimiz ve parti büyükleri omuza kaldırılmaya devam olunacaktır. Ancak bazı tedbirlerin alınması derpiş edilmiştir. Şöyle ki:

1 — Omuza kaldırılacak olan şahsın, daha önceden rızasının alınması ve müessif bir olaya devam olunacaktır. Ancak bazı tedbirlerin alınması derpiş edilmiştir. Şöyle ki:

2 — Omuza alınacak şahsın gibi, omuza alacak şahsın da önceden tesbit edilmesi şarttır. Çünkü, kısa boylu bir partilinin, bir uzun boylu milletvekilini omuzuna alması halinde, omuza kalkan milletvekilinin bacaklarının sallanması ve yere değmesi göze hoş görünmediği gibi, bunun tersi olarak, çok uzun boylu bir şahsın kısa boylu bir şahsı omuzuna kaldırması, asma kabına kelekbeğ konmuş gibi biçimsiz bir manzara arz etmektedir. Omuza kaldırmanın ve kaldırılanın vücut teşekkülü ve nisbetleri dikkate alınmalıdır. Zayıf bünyeli bir partili arkadaşımızın heyecana kapılıp şişman bir senatörü omuzuna alması neticesinde, başı sıkışarak nefes alamayıp yere yıkılması gibi üzücü hâdiselerin tekrarrüne meydan verilmemelidir.

3 — Kongrelerde hangi şahısların kimileri omuza kaldıracağı da önceden tesbit edilmelidir. Çünkü birkaç partilinin birden,

Yazısız

Cübbe ve koltuk!

Politika edebiyatına «çalım» sözünü sokan İnönü'dür. Bunu sık sık kullanır.

Başbakanlıktan ayrılırken «çalım» kullanmadı ama çalımlı bir demec verdi:

— Yumuşaklık beni harab ediyor, dedi.

— Sertliğe can kurban, dedi.

— Şimdi göreceksiniz ismet Paşayı, dedi.

Paşamızın bu çalımlı bize Nasreddin Hocayı hatırlattı:

Cübbesini çalımlar Hoca'nın... Tatlı dili, güler yüzlü Hoca'mız, İnönü gibi öfkelenmiş:

— Size bir saat mühlet, demiş... Cübbemi getirirseniz getirirsiniz, yoksa yapacağımı ben bilirim!

Cübbeyi aşırıların yüreklerine bir korkudur düşmüş. Nasreddin Hoca bu, ne yapacağı hiç belli olmaz... Getirip «Şaka yaptık san» diye vermişler.

Ama, meraktan kurtulmak için de sormuşlar:

— Kuzum Hoca, getirmeseydik ne yapacaktın?

Hoca gevrek gevrek gülerken: — Hiç, demiş, yenisini yapacaktım!

omuza kaldırmak için teşebbüsleri sonunda, başlarının birbirine çarptığı ve bacak arasında baş izdihamının meydana geldiği görülmüştür.

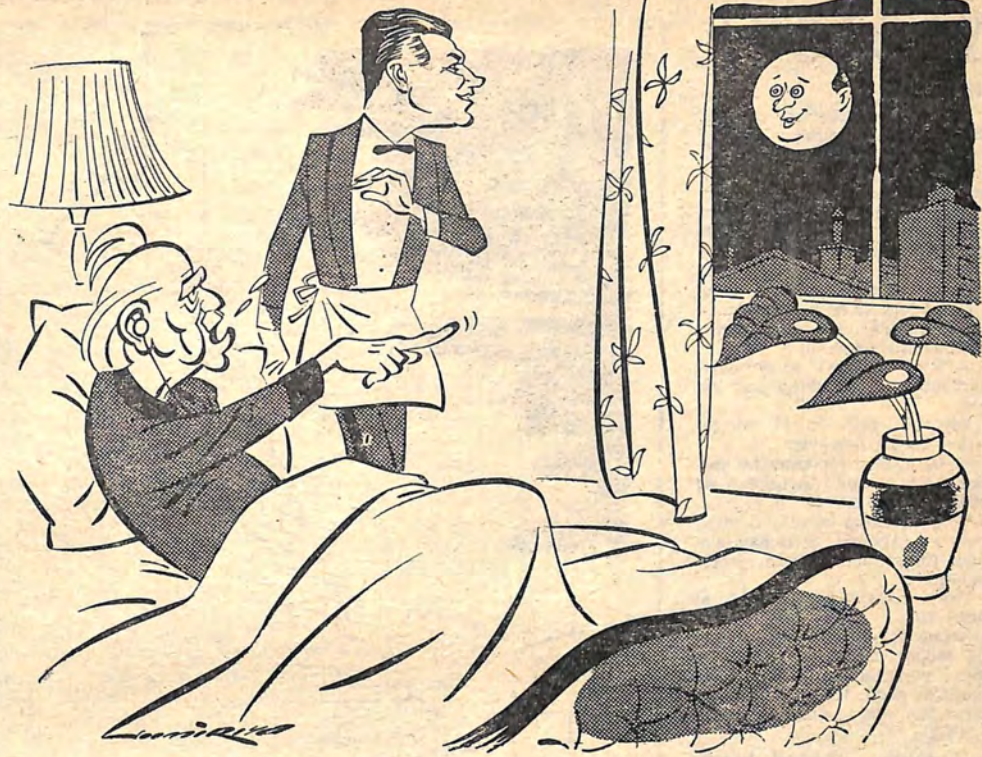
4 — Tecrübeler göstermiştir ki, fıtık vesair illetle malûl olanların ve ense üstünde durmaya tahammülü olmayan ihtiyarların omuza kaldırılmak için zorlanmaları fena ve hattâ elim neticeler vermektedir. Bilenaleyh, omuza kaldırılacak şahısların sıhhi durumları dikkate alınmalıdır.

5 — Huyulanma ve gıdıklanmalara karşı, omuza alınacak şahısların önceden muvafakatleri alınacaktır. Fazla huylu olup gıdıklanan ve aynı zamanda omuza kalkmak isteyen sayın partililerimizin, gıdıklanmaya karşı bir tedbir olmak üzere bacaklarına kalın bez sarıncmaları tavsiye olunur.

6 — Durup dururken bir şahsı, âniden arkasından gelip bacaklarının arasına başını sokarak omuz üstüne kaldırmak bazı müessif hâdiselere sebebiyet verdiğinden, nerede ne zaman, kimin, kim tarafından omuza kaldırılacağı bir programla tesbit edilmelidir. Omuz üstüne kaldırılanların dengelerinin bozulup devrilmemeleri için, payanda olarak sağda solda birkaç kişi bulundurulmalıdır.

7 — Omuza kaldırılacak şahsın, omuza kaldırılma zamanını, arkasında bekleyenlere ihbar için, yerinde durup, arkasındaki şahsın başını rahatça sokabilmesi için, bacaklarını açıp apışını yaylandırarak beklemesi, tecrübelerimizde iyi netice vermiştir. Ancak, omuza kaldırılacak öndeki şahsın bacaklarını açıp, apışını aralıyarak yaylanmaya başladı mı, arkasındaki şahsın vakit kaybetmeden bacaklarının arasına dalıp omuza alınmalıdır. Çünkü, vakit kaybedilirse, arkasındakilere güvenerik öndeki şahsın bacaklarını açıp boyuna yaylanması ve bu durumda beklemesi, yanlış tefsirlere yol açabilir.

8 — Netice olarak şunu tavsiye ederiz ki, en iyisi, omuza kaldırılacak ve kaldırılacak kişilerin, kongreye girmeden önce bu hareketi تنها bir oda veya salonunda tecrübe etmeleri münasiptir.

— Kapat şu perdeyi Satır... Uykum kaçıyor!

8 — Zinhar kadınların omuza kaldırılmalarını partimiz münasip bulmamaktadır. Ancak kadınlar kendileri bunu isterlerse, iç çamaşırlarında gerekli tedbirleri almaları tavsiye olunur ve neticeden hiçbir mesuliyet kabul olunmaz.

Bu genelgenin, ilçe kademelelerine kadar partimizin bütün teşkilâtına aynen duyurulmasına ittifakla karar verilmiştir.

İmza

Ne şehit ne gazi
Bildiginiz Niyazi

İmza

Özel teşebbüse atılmış
Hıdır oğlu Satılmış

İmza

Sahib-i han ve apartıman
Hemşeriniz Ahmet Toraman

Aziz NESİN

Baltayı taşa vurmaktır I

Bir kıza bakıp esnemek,
Baltayı taşa vurmaktır.
Fiyatoda fıstık yemek,
Baltayı taşa vurmaktır!

Kim var hatır, gönül sayan?
Yine kaldık bizler yayan.
Haksız işlemlere isyan,
Baltayı taşa vurmaktır.

Duygu defterini dürmek,
Nutuk verirken böğürmek,
Mevcut hataları görmek,
Baltayı taşa vurmaktır.

Yün ipliğe halat demek,
«Mustabey»e ahlât demek,
Bir kadına git yat demek,
Baltayı taşa vurmaktır.

Riyakârın sürünmesi,
Maskelere bürünmesi,
Saf niyetli görünmesi,
Baltayı taşa vurmaktır.

Her kemikte olmaz ilik,
Ümidimiz silik silik,
Sebeup olduğun aksilik,
Baltayı taşa vurmaktır.

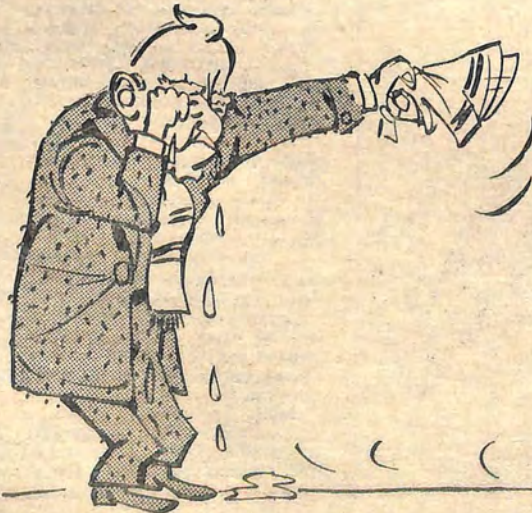
Mutlak seçilmeyi ummak,
Şikâyetlere göz yummak.
Sonra da el, ağız yuğmak,
Baltayı taşa vurmaktır.

Şuna, buna öğüt vermek,
Sıkışınca lâf çevirmek,
Çah varken çam devirmek,
Baltayı taşa vurmaktır.

Belli oldu ıskartalar,
Düzelir belki hatâlar.
Deme «Lâçka cıvatalar»
Baltayı taşa vurmaktır.

Beyninde kin tirişini.
Ters yürütür her işini.
Bırakıvermek çişini,
Baltayı taşa vurmaktır..

Salâhattin KUTLU

CAFER
ZORLU

İnönü veda etti...

YEDİGÜN

PAZARTESİ :

İsmet Paşa kabinesi çekildi. Suat Hayri Ürgüplü kabinesi geldi. Ekmek Partisi üyeleri bütün siyasî değişimleri aynı umursamazlıkla karşıladığı için bu «en büyük partimizin» kulislerinde yeni durum tevekkülle karşılandı. Ama öteki partiler heyecandan heyecana düştüler.

Başınız da bu dalgaya uydun. Gazetelerimiz halk arasında anketler yaptılar. Bu arada altmış yaşında bir hamalın:

— Yeni hükümete ne dersiniz? sorusuna verdiği cevap pek güzel...

Diyor ki yaşlı hamal, soruyu soran genç gazeteciye:

— Oğul, yeni hükümet bu yaştan sonra benim sırtımdan şu yükü alamaz ya!..

Yeni hükümet elbette o yükü hamal babamın sırtından almaz. Çünkü adı üstünde «Seçim kabinesi»...

Zaten hangisi seçim kabinesi değil ki!..

Seçim için geçim, geçim için de seçimi meslek edindikçe bizim politikacılar, yalnız yaşlı hamalın değil, hiçbir vatandaşın sırtından yük eksilmiyecektir.

SALI :

Hürriyetin «Serbest Kürsü» köşesinde okuduk. Bir orman muhafaza memurunun eline ayda 460 lira geçermiş. Buna karşılık aylık masrafı:

Kira 100, Ekmek 72, Sigara 40, Mutfak 150, Giyim ve müteferrika 150, At bakımı 150, Şahsî masraf 40 olmak üzere tam 702 lira tutarmış.

Bu hesaptan sonra orman bakım memuru soruyor:

— Bre Allahtan korkmazlar, bu ne hesaptır!

Adamcağız haklı... Eline geçen parayla kendisine ve ailesine bakamıyan orman bakım memuru ormanlara nasıl bakacak?

Hıç... Nasıl bakacak ki ormanlar tahrip edilecek ve o, sadece bakacak.

Ashında ormanlara bakanlarla, ormanları yakanlar aynı derdin içindeler: Geçim derdi.

Ama biri kaçarmış, öteki kovalarmış rolünde görünüyorlar. İnanmayın!

ÇARŞAMBA :

Eski Dışişleri Bakanı Feridun Cernâl Erkin, koltuğundan ayrıldığı için pek müteessirmiş. İsmet Paşaya:

— Çalışmak için iş arıyorum... demiş.

Ve eski kabine de gitmeden önce hemen ayaküstü Erkin'i Ereğli Demir-Çelik Yönetim Kuruluna seçivermiş.

Şimdi Erkin bu yönetim kurulu üyeliğinden ayda tam 5000 lira alacakmış. Bu para bakanlık koltuğunda aldığı 3800 liradan daha çok tatmin edecekmış onu...

Şimdi şu işin açmazlarına bakalın:

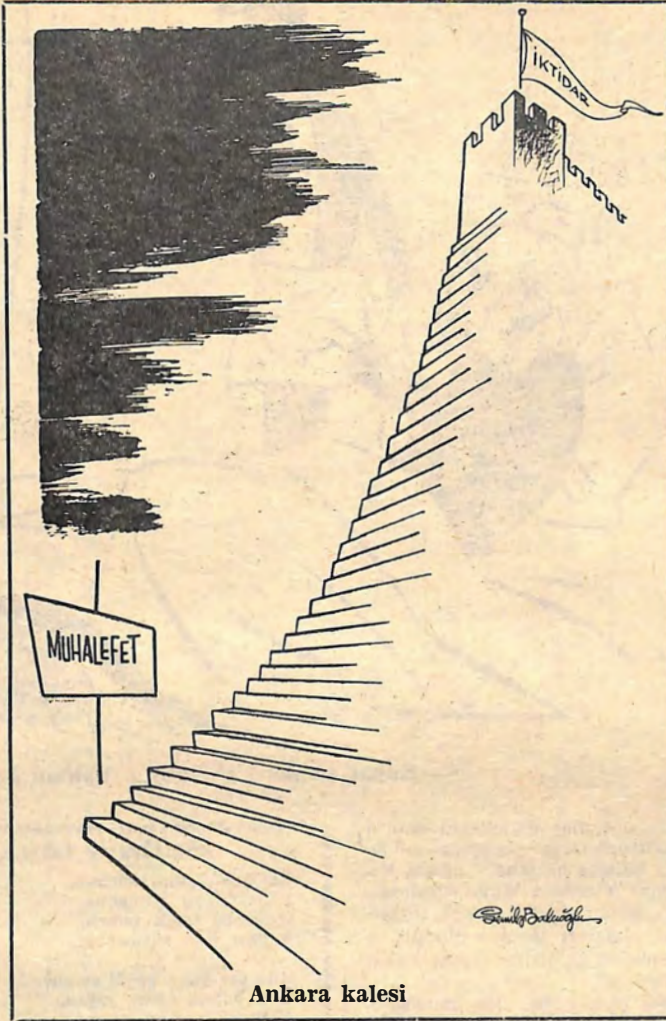
Erkin hariciye memurluğundan emeklidir, emekli maaşı vardır. Bu bir...

İdare Meclisi üyeliği iş değil, arpalıktır. Bu iki...

Bir büyükelçi emeklisinin Demir-Çelik sanayiinden ve işletmecilikten ne nasibi vardır? Bu üç...

Eski kabinenin giderayak içlerinden birine ayda beş bin lira sağlaması akil ermez, vicdan kabul etmez bir iştir. Bu dört...

Evet... dört. Hani vatandaş:

Ankara kalesi

Köylü üç ay çalışıyor, dokuz ay boş kalıyor. — Gazeteler —

Boş zamanları değerlendirme!

YEDİGÜN

— Ört... Ört ki ölem... dese bu durum karşısında, haksız mı?

PERŞEMBE :

Yeni Millî Eğitim Bakanı borçlu sınıf geçme usulünü inceleyecekmiş.

Nesini inceleyecek? Çocuklarımızın borçlu sınıf geçmeye hakları yok mu canım! Resmi ağızlar Türkiye'de her dünyaya gelen yeni vatandaşın 4000 lira borçla doğduğunu söylemediler mi?

Devleti bile yıllar yılı borçlu olan bir ülkede çocukların borçlu doğması, borçlu okuması ve borçlu yaşaması kadar tabii ne var!

CUMA :

İzmir'de Meyva ve Sebzeçiler Derneği toplantısında bir üye elinde karnabahar ile kürsüye çıkmış:

— Bu komisyonculardan illallah... demiş. Bu karnabaharları geçeden suya koyuyorlar ve sabah bize kilosu altmış kuruştan satıyorlar. Yani sizin anlayacağınız bir kilo suyu almış kurusa alıyoruz.

Bizim memlekette bu türlü işler pek yürürlüktedir. Portakalın içinden şırınga ile suyunu çekip satmak, menba suyu yerine musluk suyu satmak, süte su katmak, çürük meyvaları gözle kaş arasında kesekâğıdına doldurmak... Sayın sayabildiğiniz kadar.

Karnabahar hikâyesini yeni öğrenmiş bulunuyoruz. Kimbilir yaşadıkça da daha neler öğreneceğiz.

FRENKLER :

— Kurnazlık her işe yarar, ama hiçbir iş için yeterli değildir.

Biz aklımızı bir yana itip kurnazlığımızı birbirimizi kazanmak için kullandıkça birbirimize yeryüzünde rahat vermeme kararlıyız demektir.

CUMARTESİ :

Bir Amerikan fıkrası:

Kasabanın tek nalbantı yanına yeni bir çırak almıştı. Ona işi nasıl yapacağını öğretiyordu:

— Bak şimdi, dedi, ben ocaktan nalı alıp örsün üstüne koyacağım. Başımı salladığım zaman büyük çekiyle üzerine vuracağsın.

Şapşal çırak, ustasının dediğini kelimesi kelimesine yaptı. Ertesi gün kasabanın tek nalbantı o idi.

PAZAR :

Devlet Tiyatrosu bir âlem oldu. Dedikodu dedikodu üstüne... Rezelet, hâdisse, gürültü, kavgâ...

Bizim basın böyle şeylere meraklı olduğundan, gazetelerimizde Devlet Tiyatrosunun skandallarından geçilmiyor.

Anlaşılan Devlet Tiyatrosu sanatçıları sahnede oynadıkları rollerin etkisinden kurtulamayıp, sahne arkasında da heyecanlı sahneler yaratmaktan vazgeçmiyorlar. Hani şair:

— Dünya bir sahne, insanlar da bu sahnenin aktörleridir... demiş ya, inanmak gerek.

Hayat rolleri iyi dağıtılmış bir piyes gibidir. İnsanlar yaşlandıkça, duruldukça onu oynamaktan da seyretmekten de bıkarlar.

Devlet Tiyatrosunun sanatçıları henüz hızlarını alamamışlar ki nerede olursa olsun sahne yaratmaktan geri kalmıyorlar.

Ama sanat'ın bundan kazanacağı ne?

Demirel — İşte paşam
kalkınma buna derler!

● Cevat Fehmi Başkut

IBRET AYNASI

Bir sakalın hatıraları

BU sabah (20 Şubat 1965) gazetelerde bana dair okuduğum haberle yine çileden çıktım. Şu Türkler ne hikmetse benimle uğraşmadan edemiyorlar.

Hep bilirsiniz; benim tarihim, insanlığın tarihile başlar. Esasta göğüs kollarından veya saçlardan hiçbir fizyolojik farkım bulunmadığı halde tarihin her devrinde onlarla kıyaslanamayacak derecede ehemmiyet kazandım. Mevcudiyetimle erkeklik, rengimle yaşlılık, şeklimle ağırbaşlılık veya hafifmeşreplik alameti oldum. Bir taraftan efsanelere karıştım, diğer taraftan tarih sayfalarına geçtim, hattâ din ve devlet işlerine kadar sokuldum. Muhtelif devirlerde tam 13 türlü kesilip düzenlendim. (At nalı sakal, sinek sakal, çatal sakal, çember sakal, emperyal, favori, kaba sakal, keçi sakal, kotlet, nal sakal, çene sakalı, sivri sakal, tahta sakal, top sakal) gibi isimler aldım. Hiçbir başka kıl nev'i benim kadar rağbet ve moda konusu olmadı. (Kadın kürkleri müstesna) Kavgalarda hasımlara tutamak olmak gibi ufak tefek mahzurlarım görüldüyse de düşünme ve hesaplama anlarında avuçlarla sıvazlanmam ve parmaklarla karıştırılmam neticesi bu işleri kolaylaştırdım.

Fakat dediğim gibi Osmanlı imparatorluğunun kuruluşundan itibaren Türkler arasında kazandığım ehemmiyet ve itibar bütünü başka oldu. Gün geldi, Türkler fikir, düşünce ve hislerini dahi benim vasıtamla ifade ettiler. (Nabıza göre şerbet vermek) yerine (Sakala göre tarak vurmak) dediler. İhtiyarladığı halde görgü ve tecrübe sahibi olamayanları tenkid için (Sakalını değirmende ağırtmış) tabirini kullandılar. Kılıbıklar ve başkasının sözünden dışarı çıkamayanlarla (Sakalı ele verdi) diye alay ettiler. Birinin haline içlerinden güldükleri vakit (Sakalına güldüm) şeklinde konuştular. İsmi bilmedikleri birisinin arkasından (Sakallı...) diye bağırıyorlar. (Sakalından utan) sözü belli başlı bir tevbih ve tekdir şekli oldu. (Sakalım yok ki sözüm dinlensin) diye hayıflandılar. (Sakal duası) yaptılar. (Ak sakaldan yok sakala gelmek), iyice ihtiyarlamak mânasına kullanılır oldu. (Sakalı b.lu) diye küfürlerinde bile aDIM geçti. Yüzlerinde kıl çıkmayanlara (Köse) dediler ve bunları güvenilir kişi saymadılar. Bir zaman geldi öylesine muhabbet kazandım ki bir padişah kullarıma inci dizdirdi. Benim için imal edilmiş hususî taraklarla daima tuvaletimi yaptılar ve kına ile her zaman beni boyadılar. Hülâsa ne kadar uzunsam o kadar itibar, ne kadar beyazsam o kadar saygı gördüm.

Böylece devirler devirleri takip etti ve tabiat kanunu nihayet hükmünü bana da geçirdi. O muazzam yükseliş devrinden

sonra sukut başladı. İtibardan düştüm düştüm. En sonunda gün geldi, yobazlık alameti sayılmaya başlandım. Yahut meşin ceketli gençlerin çehrelerinde görüldüğüm zaman benimle alay edildi. Fakat bütün bu sukuta rağmen Türkler benimle uğraşmaktan vazgeçmediler. O kadar ki kesilmek, tıraş edilmek veya bırakılmakla son 100 senelik Türk tarihini karakterize ettim.

Yüz sene evvelki ve bugünkü iki vak'ayı anlatırsam bu sözümde siz de beni haklı bulacaksınız:

Bir zamanlar Şinasi isimli bir yazar vardı. (1824—1871). Türkler bugün kendisini gazetecilik mesleğini kuran ve Türkiye'de tabii yazı yazma çığırını açan müstesna bir edip olarak anarlar. Gençliğinde padişah tarafından Fransa'ya tahsile gönderildi. Dönüşünde Meclis-i Maarif, arkasından Encümen-i Danış aza-sı yapıldı. Şinasi, burada çalışırsa günün birinde, Encümen kâtibi, utana sıkıla, Maarifi U-mumiye Nezaretinden gelen bir tezkereyi kendisine uzattı. Buna göre azalıktan azlolunuyordu. Sebep, tezkerede açıkça belirtildiği gibi beni tıraş etmeye kalkması idi. Halbuki bıçare bu hareketinde mazurdu. Yüzünde yaralar çıkıyordu ve tedavisi için beni kesmekten başka çaresi yoktu. Yoktu ama lihayesini (sakalını) tıraş edip şabb-i em-red'e (sakalı, bıyığı çıkmamış gence) benzemesi, Encümen-i Danış azalığının vekar ve haysiyeti ile kabili telif görülmemiştir.

Şimdi yüz kütür senelik bu tarih yaprağını sür'atle çevirerek günümüze gelelim ve yazımın başında gazetelerde gördüğümü anlattığım habere bakalım:

Sakallarını uzattıkları için işlerinden çıkarılmış olan iki İETT memuru mahkemeye başvurarak idare aleyhinde tazminat davası açmışlar. İdare ise iç hizmet tüzüğüne göre görevlilerin sakal bırakamayacaklarını, bırakmalarının azlolunmalarının tabii bulunduğunu söylemiş.

İşte görüyorsunuz ki ben Türkler için, her şeye rağmen, yine belibaşlı bir meşgale mevzuuyum ve varlığım Türkiye'deki yüz senelik değişikliği, daha doğrusu ne kadar değişirlerse o kadar aynı kalışlarını remzediyorum.

Halbuki kendi dertlerim bana yetişiyor. Ben, Türkler yakamı bıraksınlar da nereden başlayıp nereye geldiğimi düşünmeye vakit bulayım istiyorum ama onlar benden uzaklaşıp biraz da kafalarının daha yukarısı ve bilhassa içi ile uğraşmayı bir türlü beceremiyorlar.

Nasıl becersinler ki ben onlar için hâlâ bir tereddüt, endişe, hattâ korku membaı olarak ellerini, kollarını bağlamakta devam ediyorum:

«Aşağı tükürsem sakalım, yukarı tükürsem bıyığım...»

İşte böylece beni bahane edip bocalıyorlar... bocalıyorlar.

DOLMABAĞÇE STADINDA
SU FİSKİRDİ.

ELEKTRİK İDARESİ SAKAL
BIRAKAN BEŞ İÇİSİNİ İŞ-
TEN ÇIKARDI.

«Bekçiler Kongresi»nin yapılacağı salon, enikonu dolmuştu. Oturacak yer bulamıyanlar, çıkış kapılarının ağızlarında, yan koridorlarda, pencere içlerinde toplanmışlardı. Salonu kaplıyan uğultu yüzünden, kimin ne dediği anlaşılmıyordu. Ön sırada oturanlardan, Cihannüma mahallesinin bekçisi Bilâl, ayağa kalkıp geriye dönerek, avazı çıktığı kadar bağırdı:

— Arkadaşlaaaaaar!.. Size söylüyorum ulaaaaaaan!.. Lâkirdi anlamaz mısınız siz be?.. Gürültüyü keselim de, Reiz Başkanımız Hamdi bey iki çift lâf edecek.. Susalımın..

Kimseye lâkirdi kâr edecek gibi değildi. Salonda bir çurcunadır gidiyordu. Başkan, durmadan zil çalıyor, dinleyicilere sesini duyurmak için avaz avaz haykıyordu:

— Sayın arkadaşlarım, gürültü ederseniz, vallaha bırakıp giderim haaaa!.. Ben şimdiye kadar en az yirmi kongrede başkanlık yaptım. Böylesini hiç görmedim. Susalım artık..

Bu sözler üzerine, gürültü biraz yatışır gibi oldu. Başkan devam etti:

— Arkadaşlar!.. İdare heyetinin faaliyet raporu ile, mürâkipler raporu, bastırılmış ve hepinize dağıtılmış bulunuyor. Bunlara dair konuşmak isteyen arkadaş var mıdır?..

Salonun içinde, tekrar bir kıyamettir koptu. Bir sürü el havaya kalktı. Kâtiplerin oturduğu masanın çevresini hemen sardılar. Konuşmak isteyen herkes ismini yazıyordu.

İlk sözü alan, «Gönülbahçe» mahallesinin bekçilerinden Şaban Yılmaz, evlerden toplanan bekçi aylıklarını hakkında çıkarılan dedikodulara cevap vermek istiyordu. Heyecanlı konuşmasına başladığı vakit, salonu birdenbire derin bir sessizlik kapladı:

— Yüksek düşünceli ve yüksek kıymetli misafirlerimiz ve büyük başkanımızla pek saygı değer, sayın bekçi arkadaşlarım!..

İlk evvelâ hepinizi büyük bir cesaretle ve heyecanla selâmlanaleyküm diyerekten selâmlarım. Bekçilik mesleğinin kahramanlık kadar büyük olduğunu ve yaz ve kış soğuğa ve yağmura, rüzgâra, fırtınaya ve çamura ve rütubete karşı mahalle aralarında evlerin ve dükkanların ve carilerinin ve vatandaşların hüriyetlerine göz kulak olarak geçirdiğimiz saatler ve hiçbir hırsızlık olmadan büyük bir başarı ile neticelenmiş olan bekçilik zanaatı ufak bir mesele değildir. Ar-

kürt memet nöbete!

— Adnan Veli

kadaşlar!.. Biz hariçten bakınca, mahalle bekçisi gibi görünürsek de, esas mahalle bekçisinden daha ziyade ağır işimiz ve mesuliyetimiz mevcuttur. Biz aslında, inşaata giren hırsızları, evlere tırmanan gece kuşlarını, dükkanlara girip öteberi çalanları yakalarsak da, biz asıl bu memlekette başka bir şeyin bekçisiyiz. Neyin bekçisi olduğumuzu biliyor musunuz?..

Kalabalık arasından sesler duyuluyordu:

— Bütün ara sokakların ve cadelerinin ve meydanların bekçisiyiz! — Cumhuriyet Alanındaki Atatürk heykelinin de bekçisiyiz!

— İlçe Başkanı Cemil beyin dükkanının da bekçisiyiz!

Şaban Yılmaz, eliyle onları susturmak ister gibi yaptı:

— Hayır arkadaşlar!.. Bunlardan başka, biz esas Demokrasinin bekçisiyiz. Vazifemiz çok büyük ve mesuliyetli ve iftiharlıdır. Günü gelince seçim kütüklerini biz bekleriz. Kahve darlığında kurukahvecilerin önündeki kuyrukta kavga çıkmasın diye orasını da biz bekleriz. Karlı havalarda fırınların kapısında biz bekleriz. Mahallede üç kişi bir araya gelince, toplantı kanununa aykırıdır diye biz dağıtırız. Başkomisere ahçıdan yemeği biz alırsız. Karakolun yüz numara musluğuna, te-nekeyle çesmeden biz su taşırız. Falanca Partinin adamları, mahallede kimlerle konuşuyor diye tahkikatını biz yaparız. Daha buna benzer pek çok işler görüp vazifemizi Allah için ifa ederken, böylece Demokrasimize gece gündüz bekçilik ederiz.

Arkadaşlar!.. Bizim bu fedakâr ve büyük çalışmalarımız tarih kitaplarına bile geçecektir. Ancak idare heyeti raporunu incelerken, bekçi aylıkları meselesine benim biraz aklım kucalandığından ve kulağıma da bekçi aylıklarına dair biraz tevâtür gelmiş olduğu sebebi ile, her evden üç ayda bir toplanan bu aylıklar için İdare Heyetinin raporundaki hesapları ben bir

kâğıda geçirdim. Bu kâğıdı size şimdiki okuyarak bu işde bir haksızlık olduğuna siz de kanaat getirecek olursanız ne mutlu bana..

Üç ayda, bizim karakolun mahallesindeki apartmanlarla evlerin ve dükkanların umumundan toplanan bekçi aylıklarının ceman yekünü 21.568 lira 35 kuruş tutmuş. Yani bu kadar para toplanmış. Bu paranın bir kısmı elbette masarife gidecektir ve gitmiştir. Yalnız bu masarifin listesi, eyi bir listeye benzer memekte olup bu liste üzerinde durarak hakkı ve hakikatı bir âlice- nap olarak belirlemek isterim.

Bekçi aylıklarının muhasebecisi Rıza bey ayda 850 liradan, üç aylık 2550 lira tutar. Bekçi aylıklarının muhasebeci yardımcısı Hakkı bey, ayda 750 liradan üç ayda 2.250 lira tutar. Bekçi aylıklarının istişare komisyonu başkanı Mehmet bey, ayda 700 liradan, üç ayda 2.100 lira eder. Bekçi aylıklarının deftere kayıt şubesi başkanı Hamza bey, ayda 700 liradan, üç ayda 2.100 lira eder. Bekçi aylıklarının kâğıt paralarını bozuk para yaptıran müdürü Talât bey, ayda 650 liradan, üç ayda 1.950 lira eder. Bekçi aylıklarının evlere makbuz kesme müdürü Süleyman bey, ayda 625 liradan üç ayda 1.875 lira eder. Bekçi aylıklarının makbuz defterlerine kop- ye kâğıdı yerleştirme müdürü İhsan bey, ayda 600 liradan, üç ayda 1.800 lira eder. Bekçi aylıklarının artırılması için çare arama şubesi müdürü Tevfik bey, ayda 550 liradan, üç ayda 1.650 lira eder. Kış günleri bekçilere pekmez dağıtma şubesi müdürü Kemal bey, ayda 525 liradan, üç ayda 1.575 lira eder. Fazla çalışmaktan ve soğuktan ve yağmurdan perişan olan bekçilere «Dayanın arslanlarım!.. Memleket vazifesi gibi tatlı ve şerefli bir vazife bu dünyaya gelmemiş» diyerekten nasihat verme şubesi müdürü Ramazan bey, ayda 500 liradan, üç ayda 1.500 lira eder. Bekçi âdütük- lerinin içindeki zıpzıplara yapışan tükürükleri temizleme şubesi mü-

dürü Selim bey, ayda 540 liradan, üç ayda 1.350 lira eder. Karakolda bekçilerin yüz numara muslukla- rındaki köseleyi değiştirme masra- fı, ayda 250 liradan, üç ayda 750 lira eder. Bütün bu masrafların ceman yekünü 21.550 lira tutmak- tadır. Bekçi aylıklarının ceman ye- kün hesabı 21.568 lira 35 kuruş ol- duğın göre karakola bağlı 14 bekçi için 18 lira 35 kuruş kalmakta ol- duğu görülmektedir. Bunun 14 be- kçiye taksim edersek, adam başına 131 kuruş üç ayda rastlamaktadır. Arkadaşlar!..

Geçen İdare Heyeti bu vazifeyi üstüne alırken, bekçilerin üç aylık gelirini en az iki buçuk liraya çı- karmışa söz vermişti. Halbuki 131 kuruştan yukarıya çıkamamıştır.

Hâşâ huzurunuzdan, bugünkü günde geçim pahalılığı olduğu için, bu parayla geçinmiye mecalimiz yoktur. Bereket versin ben bizim mahallede çok insaniyetli bir bayan olan Madam Eftalya'dan derin bir şefkat görerek rahat geçinmekteyim. Bütün arkadaşların da kendi mahallelerinde birer tane Eftalya ol- masa, bizim halimiz pek yürekler acısı bir hal olacaktır. Bu sebepten İdare Heyetini bismillâh diyerek, yapıcı tenkid usulü ile tenkid ederim. Sözlerim bundan ibaret olup, bekçiler her daim var olsunlar.. Yaşasın arslan bekçileri!.. Demokra- sinin kahraman bekçileri!..

Hatip sözünü bitirip kürsüden alkışlar arasında inerken, idare he- yeti başkanı Münür bey, kendi ken- dine söylüyordu:

— Ula, şinciye gadar çok çeşidini görmüşem de, bekçinin gomolisini vallaha görmemişem...

Adnan VELİ

Aya seyahat

Sayın İnönü, Bulvar Palas'ta bakanlarına bir ziyafet vermiş. Hem de yemek arasında bir ka- deh rakı içerek, nükteler yapa- rak, kahkahalar atarak...

Sofrada, kimin aklına gelmiş- se, aya seyahatten söz açmışlar. İnönü:

— Ama gazeteler yazıyor, ayın yüzü yumuşakmış, demiş...

Galiba İhsan Göğüş cevabı ya- pıstırmış:

— Çizmeleri giyersiniz Paşam! İnsan bu konuşmalara bakınca merak ediyor: Kuzum, Halk Partisi artık iktidardan büsbü- tün ümidini kesti de yeryüzün- den gökyüzüne mi göç ediyor!

O gün!

Gözümün önünden gitmiyor. Muammer Erten Meclise dekoratif karısını da getirmişti. Bebe liderin darbesi bunca tertibi yokettikten sonra, çıkıyorlardı beraber Meclisten, model çift havasında!

— «Abii... Geçmiş olsun» demişlerdi gazeteciler.

O gün formül «olur böyle şeyler» olduğundan, o da uslu uslu:

— «Olur böyle şeyler» demişti.

Yanındaki dekoratif hanımı da bir kahkaha atmıştı tatlı sert!

Bu hanımların çilesi, kalübelâdan-beri çiledir çile... Baksanıza dolaşan söylentilere: Bilmem hangi bakanın karısının her tarafı kabarıyormuş sıkıntından.

Bilmem hangi bakanın karısının da ürtikeri deprenmiş. Dostlar söylüyorlar bunları, dostlar. Ben size dostlarınızdan sakınmayın dedim ki..

Ürtiker mürtiker, bitti hikâye, yıkıldı efsane...

Umumi yerlerde, hâlâ Haliç mavnası gibi mebuslar dolaşıyor, ağızlarında aynı tekerlemeye:

— Olur böyle şeyler!..

Gene İnönü'yi merak ediyorum.

O da öyle diyorur kendi kendine: «Olur böyle şeyler!»

Şükür ele güne karşı bir formülü var: «Her şeye rağmen demokrasi yürüyor!» Ah nankör demokrasi!.. Kendi döşediği yolda insanın kayması, ah nankör demokrasi!..

Ayyyyy.. Bebe lider onu yemişti Bebe lider... Kendi ekolünden biri olsa, vallah can alan kemendini hissetmezdi bunca acıyla... Bebelere onu yemişlerdi bebeler, hem de kıştır kıtır!.. Büyümek isteyen bebeklerin oburluğuyla!

Ve kamu oyu konuşuyor!

«Olur böyle şeyler» diyor kamu oyu, kanıksamış!... Olur amma ve lâkin, ilk bozgun Alicandan gelecek... Çünkü bir İngilizce kitap varmış. O kitabın içinde de bir cümle. O cümlenin içinde de şu sözler: «Korsanlar, bölüşme vaktine kadar kahramandılar, bölüşme saatinde de haydut!»

İyi amma onlar korsan, onlar kanunsuz çete, bizimkilerse, Anayasa biliyorlar, babayasa biliyorlar, daha kimseciklerin bilmediği nice yasalar biliyorlar... İşte gördün pekâlâ: «Bana ooon!... Sana döört!..» deyip pekâlâ bölüştüler, o hazinelere değer koltukları. Amma diyeceksin ki, o daha gerçek bölüşme değil. Değil... Sıra gelsin de gerçek bölüşmeye o zaman görlüşürüz!

Gene kamu oyu der ki: «Bölüşmenin üstünde bir şey var: O da dirlik! Alican, dirliksiz bırakacak dörtlü koalisyon!»

Yahu Ekrem bey, şunları yalancı çıkarsana. Şu geçimsizlik beratını yırtarsana cart diye... BÜYÜK EF-SANEYİ yırttığın gibi!..

Jandark, Klemanso ve Çamlıdere Kaymakamı...

İlk bir gün, Kaplan diye lâkaplandırdıkları Klemanso, bir parkta güneşlenmeye gitmişti. Parkta kendi heykeli vardı, bir de Jandarkın.

Prestiji çok büyüktü nice nankörlükle çevrilse de... Dalgın dalgın, Loren Bakiresi diye anılan zarif heykelciğe bakıyordu, bir de zerafetten uzak kendi heykeline. Derken annesinin sürdüğü bir çocuk Jandarkın heykelinin dibinde durdu, küçük burnu havada:

— «Bu kim anneciğin?»

«Yeni Koalisyon, 27 Mayıs, Atatürk ilkelerine bağlı kalacak.» —Gazeteler—

Ürgüplü — Uygun adınım, marş!

- «Jandark.»
- «Ne yapmış?»
- «Fransayı kurtarmış...»
- «Ona madalya mı vermişler kurtardı diye?»
- «Yok, yakmışlar diri diri...»
- Çocuk bu sefer, Klemanso'nun heykelinin dibinde küçük burnunu havaya kaldırmış.
- «Bu kim anneciğim?»
- «Klemanso.»
- «Ne yapmış?»
- «Fransayı kurtarmış...»
- «Peki onu ne zaman yakacaklar?»

Ezrail okşamış ihtiyar Klemanso'nun sırtını, ve alelacele uzaklaşmış, bunca acı gerçeği bunca masumiyetle söyleyen çocuğun yamancından...

Onun'çin... Onun'çin... Hey Çamlıdere kaymakamım, üzülme sen emi?...

İmrahor köyü, Ankara'nın bir «tüttürmelik» yakınındadır. Yazın biraz yeşillenir. Kışın bir kuru dal yığıdır.

Bir tavuk çiftliği vardır İmrahor köyünde. Tavuklar, gıpta edilecek bir rahatta yaşarlar, 18 dereceden aşağı düşmeyen kümeslerde... Her gün jipler gelir bu rahat tavuklarının yumurtalarını Orman çiftliğine

aktarmak için. 2000 vatandaş Ankara bu yumurtalarla beslenir her gün, «Devlet'in zannedip...

Devletin tavukları bu kadar rahat yaşatabileceğine, onları bu kadar üretkif kılabileceğine inancım yok. Sizin?... Elinde olsa rahatı vatandaşlardan başlatırdı di mi?... Üretkifliği de!...

Burası bir eski kaymakama aittir. Kaymakamlıktan yumurtacılığa kendi kendini aktarmış bir kaymakam!

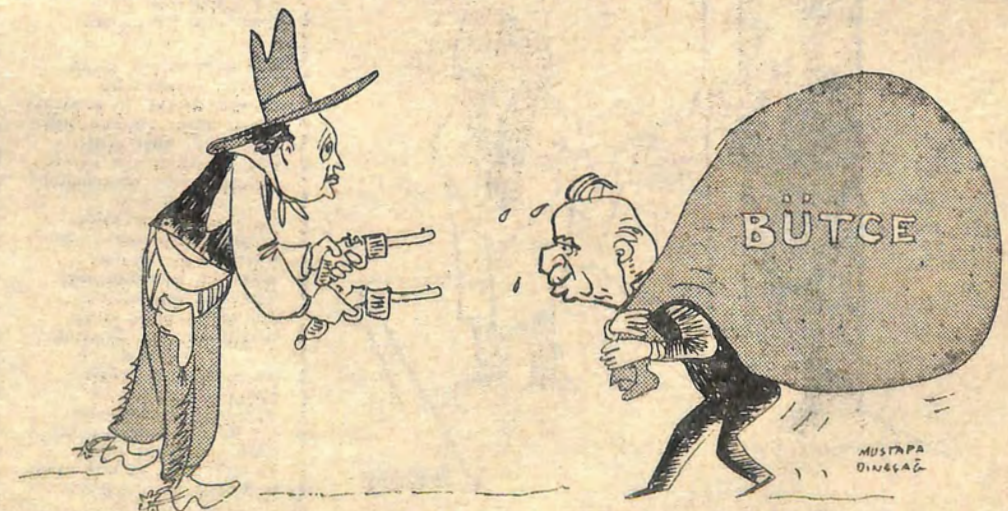
Hatırlıyor musunuz bu her şeyin unutulduğu ortamda, Çamlıdere kaymakamının serencamını?... Hani Çamlıdereliler, 60 metrelik bir dilekçe vermişlerdi hükümet edenlere «aman zaman kaymakamımızı başımızdan eksik etmeyin» diye... Dilekçenin uzunluğu mu yetmemiş, vatandaşların feryadı mı ne, «eksik ettiller» vatandaşın başından kaymakamlarını bir insafsız kalemede. (Dimi Hıfzı Oğuz Bekata?..)

Çamlıdere de bir kazadır, Ankara'ya yakın. Dağların arasına sıkışmıştır. Yol yapmıştı oraya kaymakam. Kütüphane yapmıştı. Ondan sonra, affedilmez suç, 193.000 liraya ihale edilen çarşığı, köylülerin yardımıyla 23.000 liracığa çıkarmıştı... Ondan sonra efendim, Çamlıdere'nin hücre köylerinden birine 3000 kitaplık bir kütüphane yapmıştı. Ondan sonra efendim (söyleyin, affedilir mi bu? Partiler arasında fark gözetmemiştir). Ondan sonra efendim, kazanın ortasında estetiğe ve sıhate zararlı bir ahır yıktırmıştı gafil kaymakam, Ankara'dan «ahır kat'iyen yıkılmaya» diye zirve seviyesinde kart geldiği hâlde!.. Ondan sonra efendim... İşte şimdi İmrahor köyünde kendini tavuklara vermişti, vatandaşın aldıkları kaymakam!

Bu yeni işinde de muvaffak oluyordu. Şüphesiz, tavuklar da başlarından almağa kalksalar onu, yüzlerce «yumurtalık» dilekçe verirdi. Şüphesiz para da kazanıyordu. Fakat gözlerinin içinde acı vardı, hezimete uğramış iyi niyetli insanın acısı, hizmet etmek isteyen ve ettirmedikleri insanın acısı, çocuksu bir acı... Büyüktü bir acı!

Çamlıdere kaymakamı!.. Bak beterin beteri var: Hizmet etti diye Jandarkı yakmışlar, Klemanso'yu bir kenara atırmışlar zamanında. Seniye ancak kümeslerin arasında yaşamağa mahkûm edebilmişler... Bu cıvanmertliği unutma!

NİMET ARZİK

— İndir sırtındakini!..

— Patlıcan çorbası, patlıcan salatası...

— Patlıcan kebabı, patlıcan karnıyarık...

— Patlıcan silkme, patlıcan oturtma...

Tabii olur

Kadınlar dedikoduya dalmışlardı:
— Aylâ fil hastalığına yakalanmış, dedi biri.
— Bunda şaşılacak ne var, ne zamandır hayvanat bahçesinin müdürü ile gezip tozuyordu...

GEVEZE KADINLAR

Kokteylde ayaküstü konuşuyorlardı:
— Geveze kadınlar ötekilerden daha cazip oluyorlar?
— Hangi ötekilerden?...

— Suat Hayri, sen nerelisin?
— Övünmek gibi olmasın ama paşam, Kayseriliyim!

Usul böyle

Sana bir çok iş görünür;
Not konacak yer sönemdir.
Gıcırdayan diş görünür
Esas senin üremendir.
Cahili de dil uzatır,
Bildikleri üç, beş satır:
«Ebcet, Hövvez, kelemen»dir!
***

Çoğu yurdu cennet sanır;
Her taraf gül ve çemendir.
Pekmezciyi sinek tanır,
Sana düşen el öpmendir.
Çuvaldızı ele batır,
Aşk söyletir, dert ağlatır,
Senin hakkın sırf gülmendir!
***

Sırtında bir cübbe olsun,
Pozun yeyip esnemendir.
Kulağında küpe olsun:
Hatâ durup beklenmedir.
Saymamalı gönül, hatır,
Kır belini çatır çatır,
Onun soyu kölemendir!
***

Bizi üzen tutum ancak,
Ayakını sürümendir.
Canbaz, dikkat! ip kopacak!
Hüner cesur görünmendir.
Hile değil, bilgi artırır,
Çok yükseklere göz karartır,
Düşen yerin Cehennemdir!
***

Bu didinmen ne habire?
Uçsan, sonun sürümendir!
Kuyruk sallâ Ekâbire,
İstikbalin müemmindir!
Yetkililer çok atlatır,
Ona vâdet, buna tattır,
Çevrilenler hep dümendir!
***

Kaçırmazlar fırsatları,
İstekleri terlemendir.
Yobazların maksatları:
Bir ikinci «Menemen»dir!
Beni dinle satır satır,
Ya kırk katır, ya kırk satır,
O defteri tez dümendir!

Salâhattin KUTLU

Karal

Kimdir o, yürür gider âma,
Ayakları düzgün, kafası tökezler.

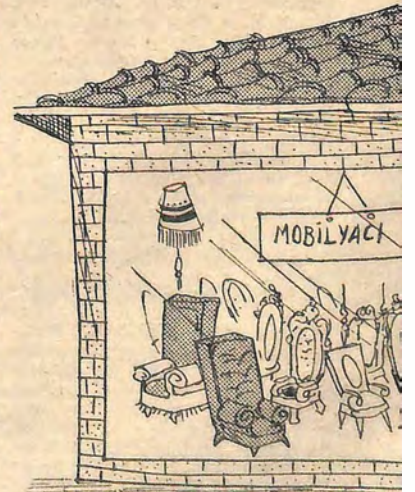
Kimdir o, göbeği çıkmış karnı aça,
Perçemden söz eder,
Başında bir iki tel saç.

Kimdir o, sevdiğini söyler,
Şefkate muhtaç.

Kimdir o, düşündür uyuyunca,
Uyur düşününce,
Ağzı kalabalık, tarlası kıraç.

Kimdir o, ketum ağızdan ağıza sa
İstasyondan istasyona katar katar
Lâf taşıyan araç.

Kimdir o, sağlığında ölü,
Boyalı dudacı, çamurlu dili,
Kötülüğü çift dikişliyen saraç.

İnönü — Şöyle sağlam, dev

siz kuruldu... (Gazeteler)

Pathcan dolması, pathcan bayıldı...

— Pathcan kızartması, pathcan tursusu...

Gürsel — Aman, pathcansız bir sul..

alatası

İdir o, bilir bilmez,
undur, halini görmez,
ezelikten yana kaç.

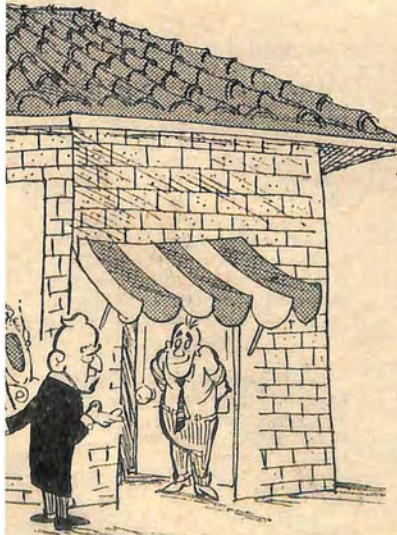
İdir o, kulağını verir,
nu ile dinler,
eden bakar,
u bir kulaç.

İdir o, yumar gözünü,
r ağzını,
ğdan yutkunur, ağzından yumurtlar,
i akülü, kafası topaç.

İdir o, nefret yağar sözünden,
a fıskırır mânasız gözünden,
artısı var yok kral,
klarda dolaşır taç.

İdir o, bol keseden,
satar, akula muhtaç!

Mehmet Recep Çebişli

n bir kotluğunuz var mı?

İş kolaylaştı

Başarımın dardır hacmi,
Can verenler altta kalır.
Kaptanımız pek acemi,
Ne dümen, ne rota kalır!

***

Karıştırdık kitapları,
Yavan bulduk cevapları,
Ayıklasak sevapları,
Yığın yığın hatâ kalır!

***

Yaysız keman, cırlak solo,
Bu mu düğün, bu mu balo?
Dokunsan şu cazip tablo,
Yaldız düşer, çıta kalır!

***

Darı ekili kesede,
Gözümüz yok desisede,
Frakımız eskise de,
Dolapta bir Lâta kalır!

***

Akşamcının sabahları,
Değiştirir külâhları,
Başkasının günahları
Yine bizim sırtta kalır!

***

Neden küsmek, neden solmak?
Lâzım mudur saç, baş yolmak?
Evlenmemiz zengin olmak
Gibi basit şarta kalır!

***

Salonları kızlar süsler,
Gözler, radarlanmış üs'ler,
İmrendiğin dik göğüsler
Soyununca tahta kalır!

***

Kırlar yeşil, deniz engin,
Aşık çok çil çil rengin,
Parasını yemez zengin,
Mirası bir Hırta kalır!

***

Maksatsızdır bütün şakam,
Birleşmiyor iki yakam,
Yüksek mevki, üstün Makam,
Kimden bize arta kalır?

***

Terkedilmiş bir sal bulsak,
Tutunacak bir dal bulsak,
Yolda bir tek nal bulsak,
İş üç nalla ata kalır!

Salâhattin KUTLU

Tefsir

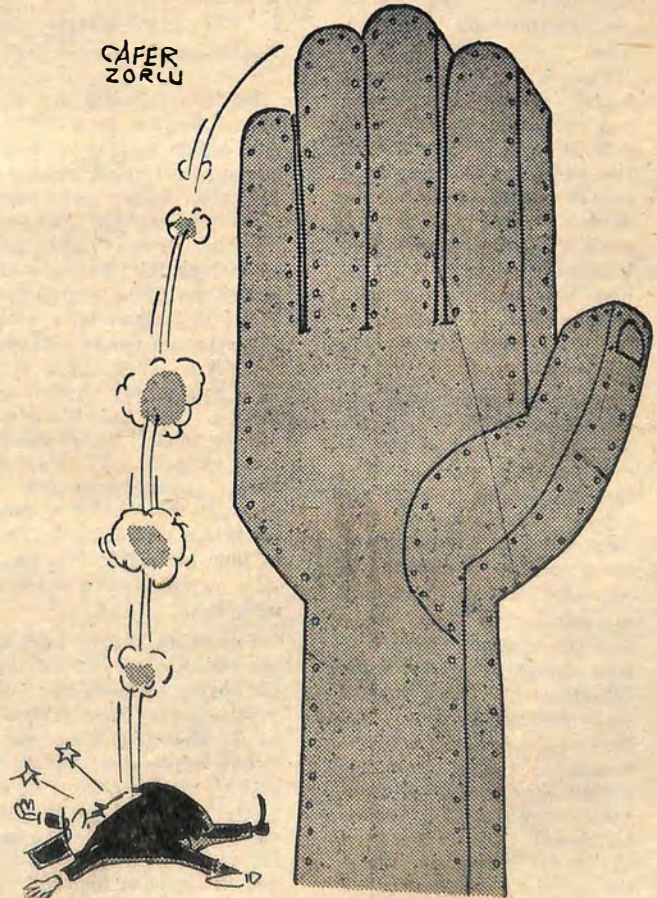
Genç kadın doktora gider, her yanının ağrıdığından şikâyet ederek iyice muayene etmesini ister. Doktor bütün dikkatine rağmen bir şeyi olmadığını görür, bu hastalık meraklısını boş döndürmemek için bir şeyler söyler:

— Sık sık ılık banyo yapın, temiz havada yürüyüş de lâzım, bir de kendinizi sıcak tutun...

Kadın eve gelince kocasının yanına koşar:

— Şimdi doktordaydım sevgilim, onbeş gün Tahiti'ye, onbeş gün dağ sporlarına gitmemi, ve bir vizon manto almanı söyledim!

SAFER
ZORLU

Elden düşme!

TOP

Semsi Belli

TOP, yuvarlaktır. Dünya da yuvarlaktır. O halde dünya bir toptur. Bu yüzden ki dünya üzerindeki insan yığınlarına her yerde «Top-lu-luk» denir. Toplum kelimesi de çok iyi tahmin ettiğiniz gibi «Top»dan gelmektedir.

Toplumsal yaşantıda «Top» çok önemli bir şeydir. Top olmasaydı Fâtih Sultan Mehmet İstanbulu fethedemiyeycekti. Top olmasaydı toptancı ve perakendeci esnaf bile top atmak kuşusuyla kumaş toplarını toplu bir şekilde bir ardiyeye toplayamayacaklardı.

Her insan topa meraklıdır. Ama her insanın merak sarıdığı top içinde bulunduğu ömür sezonuna göre ayrı ayrıdır.

Ben beş yaşımdanberi topa bayılırım. Toptan önce topa çevirmiyey meraklıydım. Sonra içi dolu sünger toplarla oynamaya başladım. Topa benzediği için misket ve ceviz oynamayı da severdim. Yaşam büyüdükçe heveslediğim toplar da büyümeye başladı. Onbeş yaşlarındayken kocaman kocaman renkli lastik toplara düşküldüm. Hiç unutmam, komşumuzun kızıyla arasına voleybol oynardım. Onun topları çok güzeldi. Patlatacağım diye ödü kopardı! Ama ben hiçbir zaman komşu kızın toplarını patlatmadım. Uslu uslu oynarsanız hiçbir top kendiliğinden patlamaz!

Liseyi bitirdiğim yıllar futbol topuna ve biraz daha büyük toplara (Hani şu plajlarda, denizlerde oynanan güzel biçimli, çok renkli toplar var ya, işte onlara) heveslendim. Ama neykeniz, neyleseniz insanın çocuksu yönü bir türlü çıkmıyor içinden. Kocaman toplardan hoşlanmama rağmen çocukluğumda komşu kızıyla oynadığım portakal büyüklüğündeki lastik toplara olan düşkünlüğüm de hâlâ devam ediyordu. Ne de olsa kocaman toplar biraz zahmetliceydi. Şişirmek için nefes tüketmek, ya da pompa kullanmak gerekiyordu. Oysa ki lastik ve kauçuk toplar hiç de öyle değildi, her zaman doğal şişkinliğini muhafaza ediyor, havası bir türlü inmiyordu.

— Hizmetçiyi sen beğenmiyorsun ama, oğlun el üstünde tutuyor!..

Fakülteyi bitirip de toplumsal hayatın içine karıştığım zaman amatör kümeden çıkmış profesyonel oyuncuların çalım attığı geniş sahalarda bulmuştum kendimi. Forvetler, haflar, bekler arasında topa tek başına sahip olmak eni konu güçleşmişti. Elime geçirdiğim topu, onsekiz çizgisinin içinde sağa-sola çevirirken en korkunç faullerle başkalarına kaptırır giderdim. Ağzı tadıyla bir penaltı çekmek, hiçbir zaman bana nasip olmadı. Yalnız siz benim pısrıklığına pek alırmayın, çünkü tüm oyuncular benim gibi değildir. Eloglu topu bir defa eline geçir miye görsün, neler yapıyor neleeeer!..

Toptan bu kadar övgü ile söz açışının gerekçesini baştan söyledim. Tanrı eğer isteseydi dünyayı kare şeklinde, ya da piramit şeklinde yaratamaz mıydı, elbet yaratırdı, tövbe estâğfurullah, istese kadın iskaripini ya da kol düğmesi biçiminde de yaratabilirdi, Fakat dikkat buyurunuz ki bunların hiçbirini görmemiş, koskoca evren içinde koskoca dünyayı top şeklinde meydana getirmiş-

tir. Yalnız dünyayı mı? Şöyle çevrenize geometrik bir açıdan dikkatle bakınız: Gördüğünüz her güzel şey, her lezzetli şey mutlaka topa benzer. Meselâ: Elma, ceviz, fındık, mandalina, portakal, greyfurt, şeftali... İlle şeftali, ille şeftali... Meselâ kavun, karpuz... Hani Tekirdağ karpuzları vardır, yusuvarlak... ve bal gibi... Ve dipdiri... Ve kütür kütür...

Kartopu, deniz topu, sahra topu, uçaksavar topu, ipekli kumaş topu, birinci hamur kâğıt topu, el topu, ayak topu, kayak topu, aklınıza gelen ve gelmeyen bütün toplar... Hepsi hepsi sizler içindir... Toplumun topluca toplandığı top-rak altı ülkesine topallaya topallaya gitmek istemiyorsanız derhal kendinizi toparlayınız ve «Top» oyununa devam ediniz!.. Benden söylemesi... Hâkemi düdüğünü öttürüp de maçın bittiğini ilân ettikten sonra üç adım mesafeden boş kalelere şut çekseniz çekemezsiniz ya, hadi çektiğinizi kabul edelim... yine de kıymetli yok!.. Kronometreler durmuş, tribünler boşalmıştır artık!..

Semsi BELLİ

Teşbihte hata olmaz

Biletçi arkada ayakta duran adama seslendi:

- Beyefendi, otobüste sigara içmek yasaktır...
- Sigara filân içtiğim yok, sen işine bak...
- Ama elinizde sigara paketi ile kibrit kutusu var da...
- Yolcu iyice terslenir:
- Lâfa bak, ayakta ayak-kabı var...
- Evet var...
- Eee, var da yürüyor muyum?...

***

Kendine göre iş

Samî, epeydir görmediği arkadaşları Abdiye sokakta rastladı:

- Nasılsın, ne yapıyorsun bakalım? İşler ne âlemde?
- Eh, iyiyiz, daha ne olsun...
- Ne işle meşgulsün, tamam söyle?

— Çok enteresan... Sabahtan akşama kadar sağır kör bir dilencinin peşinden gidip cebinden düşürüp de duymadığı paraları topluyorum...

***

Sebebi...

Zengin bir bankacının karısı, otomobili için hususi bir şoför arıyordu. Bir sabah yakaşık, boylu, hoslu biri bu işe talip oldu.

— Son olarak bir markızın yanında idim...

— Peki niçin oradan ayrılıyorsunuz?

— Şey... Kocası çok kıskançtı da...

Hızır Hafiye

Casuslara Karşı

BU SAYIDA
Trafik canavarı

OTOMATİK KAPININ ÇARPMASIYLA ŞÖKE OLAN HIZIR OTOMATİKLEŞEREK ESAS DURUŞA GEÇER!

HMMM... DELİ BU DEĞİL! POLİSE SELAM DURMASINI BİLİYOR...

EYVET: DAMDAKİ DELİYİ TANIYOR MUSUN?...

NE POLİS-CE SUAL! NE VATAN-DASCA CEVAP!

EYVET: ONU BEN ÖLDÜRDÜM! İFADEMİ İMZALAMAYA HAZIRIM!

CESEDİNİ NE YAPTIN ASLANIM?...

KOLTUKLARIN PEŞİNDEN, AŞAĞIYA FIRLATTIM!

AKILLIYSA AKIL DANIŞALIM!

POLİSLER DAMDAKİ DELİYİ YAKALAMAK İÇİN PAPELOĞLU ŞİRKETİNE DALMIŞLARDIR.....

POLİSLERİ AT-LATMAK İÇİN HIZIR'IN YENİ TAKTİĞİ!

HIZIR'IN DEHŞESİ İSLİYOR: CASUSLARI POLİSE YAKALATTIRACAK...

POLİSLER HIZIR'I YANLARINA ALARAK DEBRELE'NİN SÖFÖRÜYLE YATTIĞI SOKAĞA KOŞARLAR...

UCMUS-LAR BE!

ASAĞIDAKİ NOKTALARIN İÇİ BİR AZ ÖNCE BU RESİMDEKİ DURUMDAYDI HALBUKİ.

ÇÖPCÜYÜ SOR-GUYA ÇEKERLER, KAMYONLA GELEN BİR KADININ HERŞEYİ TOPARLAYIP GÖTÜRDÜĞÜ-NÜ ANLATIR.

HIZIR FENA BOZULUR. HERŞEY ORTALIKTAN SİLİNİŞTİR!

TARİFTEN HIZIR'IN HAYALİNDE NACİYE YAKARGEÇER CANLANIYOR!

ÇÖPCÜ ELLERİYLE KADINI TARİF E-DİYOR.

POLİSLERİN SASKIN-LIGINDAN FAYDALANAN HIZIR, BİRDEN BİRE FIRLAYARAK KAMYONUN GİTİSİ İSTİKAMETİNE KOŞAR.

HEEEY... NEREYE KALLES HERİF? İFADENİ İMZALA DA, ÖYLE KAÇ!

SAVCIYA MAHÇUP ÇIKMAYALIM... CESEDİ BULUP KAATİL OLDUĞUMU İS-BAT ETMEM LAZIM!...

DOĞRU SÖZE NE DENİR?

EYVAAAH, BU HERİ-Fİ DE KAYBEDERSEK YANDIK... KOLTUKLARI NEREYE ATTIĞINI O BİLİYOR!...

TEKRAR AYI-LAN PAPEL-OĞLU, HIZIR'IN KACISI-NI PENCERE-DEN GÖRÜR.

NACİYE'NİN PEŞİNE HIZ-LA DÜŞEN HIZIR YAYA T-RAFİĞİNDE YENİ BİR ÇİĞİR AÇAR...

TRAFFİK DURUR, HIZIR YÜRÜR, ARKADAŞ..

YETİŞİN! İNSAN HAKLARINI ÇİĞNİYOR!

BİR KAPİTALİST, HUSUSİ ARABASINDAN SOSYAL GÖRÜŞ BE-YAN EYLİYOR...

CABUK SÜR... PLÂN GİTTİ, HARP BİTTİ DERLER... AÇLIK-TAN SÜRÜNÜRÜZ!

İNANMAYANLARA: ROLLS-ROYS MARKA-SININ BÜYÜLTÜLÜŞÜ.

PAPELOĞLU DA AKLINI BAŞINA TOPLAYARAK ROLLS-ROYS'UNA ATLAMIS, HIZIR'IN PEŞİNE DÜŞMÜŞTÜR. (HAFTAYA CURCUNA)

Gelecek sayıda :

Hızır Hafiye bilir işini, avına amansız geçirir dişini! — Naciye Yakargeçer ya-kar ama, geçemez! — Gözlerimi açarım, vazifemden kaçarım!

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

SEÇİLMİŞ HİKÂYE:

Perdecinin aktörlüğü

(Bir tulûat kumpanyasında, perde açılmadan beş dakika önce, rejisörle müdür arasında)

Rejisör — (Telâşlı) Sakın olakım perdeyi açtırmayınız; aktörümüz eksiktir. Kral rolünü oynamayacak Mırdıç, domuz kimin serhoş olmuştur, ne yapacağız ki?

Müdür — Ne yapacağız? Geçmiş kınalının bohçasını sırtına vurup defedeceğiz.

— O yarın yapılacak iş beyzadem; Bu gece onun yerine kimi çıkaracağız?

— Serhoş merhoş, gelip oynasın it oğlu it!..

— Kıpırdanacak hali yoktur; taşlık önünde cenaze kimi yatoor.

— Bak şu başımıza gelene? Yahu Ali, sen bu rolü kıvıramaz mısın evlâdım?

Ali — (Kumpanyanın perdecisi, bitirim bir küllanbeyi) Kıvıramıyacak ne varmış ki beyim? Biz de bugüne bugün yıllardır tiyatoracılık yapıyoruz. Küllâhı kafana, o şeritli zırtlıyı sırtına giydin mi olur biter. Kral olanların boynuzu kulağı yok ya; hiç mi bilem bizde boy bos var, endam, çalım var!..

Müdür — (Tereddütle, rejisöre) Ne dersin?

Rejisör — Doğrusunu istersun? Ali de bu gece çalıştırmıştır; Ama ve lâkin başka çaremiz de yoktur. Ali evladım; gel bakayım buraa; göreyim seni yüzümüzü kara çıkar mıyasın. Sen şu kılıfı kıyafeti bir düz; ne zamanki «Haydi!» demiş isem şu karşıkı kulisten, arkanda adamların olduğu halde çıkarsın; şu meyhane kapısının önünden geçersin, sonram şü kapıdan saraya girersin. Ağnadın?

— Anladık anam, oldu bitti bil; efkârlanma sen!..

(İkinci perde. Oyun başlamıştır.)

Rejisör — (Pöstekiden sakalı, uzun harmanisi, mukavvadan tacı ile kulliste aval aval bekliyen Ali'ye seslenir) Çık be evladım, takkalar çık çek diye ısmar edoorsam ne beklersun?

Ali — (Çakır keyf) Dur yahu çıkacağız işte; Nereden çıkacağım dedindi?

Rejisör — (Ali'yi arkasından iterek) Yürü be hent, Allah belânı versin, irezil olacağız..

(Ali, arkasında askerleri olduğu halde, sahneye girer. İçtiği rakıya eklenen susuzluk ve bu ilk sanatçılık heyecanı ile kafası adamakıllı karışmış; olduğu yerde sallanmağa başlamıştı. Localar, fenerler, renkli kâğıtlar, ışıklar, kulisler etrafında fırlı dönmecektir. Gireceği kapıyı aşırır. İyice afallayınca meyhane kapısına yönelir; artındaki askerlerine dönerek kabadayıcı seslenir) Gelin bakalım ulanlar; hazır önüne gelmişken şurada birer tek atalım. Krallık öldü mü yani? Bir süredir oyunun lâubali gidişinden sinirlenen seyirciler arasında isyan başlar. Sallonda kargaşalıklar kopar; ayak sesleri, ıslıklar, öksürmeler, yuha sesleri... Bu rezalet arasında perde iner.

Rejisör; hiddetinden çılgına dönmüştür. Perdecî Ali'yi gırtlğından yakalayıp bar bar bağırır:

— Tuh Asvas belânı versin herif, kumpanyanın namusunu iki paralık ettin. Bu ireziliğin lüzumu vardı?

Ali — Ne yaptım ki ulan? Bal gibi oynamadım mı?

— Be Allahın öküz kulu, ben sana meyhane gir mi demiştim?

Ali — (Kafası iyice olmuş, ayanı da kabarmıştır) Ulan uzun etmesene gebeş? Sen de adamım diye mi geçinirsin? İnsan kral olur, cebinde parası bulunur, meyhanein de önünden geçer de sadık askerlerine birer tek rakı da ikram etmez mi be? (Küllâhını ve tancını ayaklarının altında ezerek) bu meretlerin bu kadar da haysiyeti yoksa ben bunları ne diye üstümde taşıyorum ulan?..

«Re—Nun»

Posta, telgraf, telefon ücretlerine zammedildi!

SEÇİLMİŞ FIKRALAR:

Zararsız çocuk

Rizeli Mazlum usta, memlekette nafakasını çıkarmayınca çalışmak için İstanbul'a gitmişti. Gurbet hayatı uzun sürdü. Sekiz on yıl sonra evine döndüğü vakit çocuklarının sayısının biraz fazla olduğunu gördü. Karısına:

— Yahu kadın; dedi. Bizim çocuklar bu kadar fazla mı idi?

Kadın, işi şirretliğe vurdu:

— Ne o efendi? Yoksa üstüme kötü şeyler mi yoracaksın?

— Hani ben şu dördünü hatırlıyorum ama, şu beşincisi?

— Canım o, sen gitmeden bir zaman önce doğmamış mıydı?

— Peki öyle olsun. Ya şu altıncıya ne diyeceğiz?

— A efendi? Senin gideceğin günlerde ona hâmile kalmış olamam mı?..

Bir yanda üç beş yaşında bir veled, elindeki kaşığı, döke saça, önündeki çanağa daldırmağa çabalıyordu. Mazlum usta bu sefer, karısına, onu işaret ederek sordu:

— Peki onlara da iyi diyelim; ya şu üç dört yaşındakine ne kulp takacaksın?

Kadın, buna gerçekten bir kulp takmanın imkânını bulamamıştı. Perdeleri biraz indirmiş olarak cevap verdi:

— A kocacığım, onun da sana «Baba, baba!..» diye takıldığı yok ya; oturmuş köşesinde yoğurdunu yiyor mâsul!..

Lüzum yok ki

Misafir, yedi sekiz yaşındaki kütüğe sordu:

— Gel bakalım kütük, senin zekânı bir deneyelim. Söyle bakalım babanın adı nedir?

— Ali!..

— Peki ya senin adın nedir?

— Benimki de Ali.

— Ooo!.. Bir isim karışıklığı karşındayız. Meselâ seni yemeğe çağıracağız. Babanın adıyla karıştırmamak için seni nasıl çağıracağız öyleyse?

— Beni yemeğe çağırmaslar ki. Ben daha herkesten önce sofraya koşup otururum..

Baba ile oğul

Baba — Oğul, sen gittikçe işi azıttın. Sana ne kadar nasihat versem bir kulağından girip ötekinden çıkıyor.

Oğul — Sen de adam olsan, nasihat yerine, para verirdin.

Baba — Tuh Allah belânı versin senin, en küçük bir terbiyen kalmamış.

Oğul — Allah senin belânı versin bel!..

Baba — Bak babasına nasıl küfrediyor; ben senin yaşındayken rahmetli babama nasıl saygı gösterirdim.

Oğul — Senin babanı da gördük, salozun biriydi.

Baba — Babam saloz muydu? Bir de utanmadan babama da dil uzatıyor. Ulan benim babam seninkinden yüz kat daha akıllı ve namuslu bir adamdı, itoğlu it.

Tehdid

(R.K.) Bey, büyük şirketlerden birinde önemlice bir iş sahibiydi. İyi de maaş alıyordu. Geçenlerde, nedense, görevine son verdiler. (R.K.) bey, bu duruma pek sinirlenmişti. Fesini bastırıp doğru müdürün odasına girdi. Sert ve şiddetli bir tavırla:

— Beni işimden çıkarmakla büyük bir günah işlemiş bulunuyorsunuz müdür bey; dedi. Unutmayınız ki idarenizin bu kararı kısa bir zamanda yüzlerce insanın hayatına mal olabilir.

Şirketin müdürü, bu tehditten ürkmüştü:

— Ne yapmak niyetindesiniz efendim?

Diye sorunca, (R.K.) bey, cevabı dayadı:

— Ne mi yapmak niyetindeyim? Söylüyem: Elinde bir doktorluk diploması var.

Mecburen doktorluk yapacağım!..

TARASKONLU TARTAREN

Alphonse Daudet'den "BULEN SEREN"
Resimleyen:

61 O gün hava sıcaktı. Kızgın ışıklarla yıkanan rıhtımda gümruk-güler, Fransadan haber bekleyen Cezayirli, çömeldikleri yerde uzun çubuklar tütüren birkaç Magribi ve ağlarında pırl pırl ateş balıklarının oynadığı Maltalı gemiciler... Fakat Tartaren karaya ayak basar basmaz rıhtım canlandı, hareketler değişti. Gemideki korsanlardan daha çirkin bir sürü vahşi, rıhtım taşlarının arkasından fırlayarak bu garip yolcunun üstüne atıldılar. Kimi konservelerini, kimi ecza sandığını götürüyor ve anlaşılmas kelimelerle bir takım otel isimleri sıralıyorlardı...

62 Bütün bu gürültüler, karışıklıklarla sersemleyen zavallı Tartaren fır fır dönüyor, sövüp sayıyor, telaşlanıyor, eşyalarını kovalıyor ve bu vahşilere lâf anlatmanın yolunu bulmak için bildiği, çaka bildiği bütün dilleri sıralıyordu. Fransızca, Provansca, hattâ Lâtince... Gayretleri boşa gidiyordu tabii, onu dinlemiyorlardı.. Bereket versin, sarı yakalı bir gömlek giymiş, küçücük bir adam hızı gibi araya girerek, kalabalığı bastonla dağıttı. Bu, Cezayirli bir belediye çavuşuydu. Ve Tartaren'e nezaketle, «Avrupa oteli»ne gitmesini söyleyerek eşyaları bu otelin garsonlarına verdi.

63 Cezayir'in içine doğru atılan ilk adımlar bile Tartaren'i adamaklılı şaşırtmıştı. O burasını bambaşka düşünmüştü. İstanbul'la Zengibar karışımı bir yer olarak... Oysa, sanki hâlâ Taraskonda imiş gibi bir hava vardı. Kahveler, lokantalar, geniş caddeler, dört katlı evler, ortasında Viyana melodileri çalman küçük bir meydan, simitlerle bira içen bir takım madamlar, mösyöler, birkaç kokot ve sonra askerler, askerler, askerler... Bir tek Türk yok! Bu lûlkta olan yalnız kendisi... Otelde onu soyamak, odasına çıkarmak, bu kıyafetinden ötürü, bayağı mesele oldu. Fakat o başını yastığa koyar koymaz keyifle horlamaya başlamıştı bile...

64 Şehrin meydan saati üçü çalarken Tartaren uyandı. Bir akşam, bir gece, bir sabah, hattâ ikinci günün öğleden sonrası deliksiz bir uykuyla geçmişti... Gözleri açılan kahramanın ilk düşüncesi şu oldu: «Aslanlar memleketindeyim!» Aslanlar pek yakında, belki iki adım ötede, hattâ burun buruna geleceği bir mesafede homurdanıyor olabilirlerdi! Bu düşünce, içinde öldürücü bir soğukluk estirdi ve Tartaren -Kişot'un da, Tartaren -Sanço'nun da içini titretti. Fakat kahvaltılı ile getirilen bir şişe nefis «Crascia» şarabı ona çarçabuk eski kahadaylığını verdi.

65 Yorganını üstünden atarak «Aslan! Aslan» diye haykırmış ve hemen giyinerek tepeden tırnağa silahlannmıştı. Bu hızla şehrin dışına çıkan yollara koşması pek zor olmamıştı. Tesadüf bu ya, kendisi gibi silahlı bir gurup şehre dönüyordu ve Tartaren onlarla burun buruna geldi. Birine heyecanla sordu: «Av iyi mi arkadaş?» «Eh fena değil!» «Vurdunuz mu?» «Oldukça... Bakınız isterseniz!» Cezayirli avcının gösterdiği tavşan ve çulluklarla kabarmış bir av çantası idi. Tartaren'in gözleri büyüdü, dehşetle haykırdı: «Vaay, buranın aslanları cantaya sığacak kadar küçükmüş ha!»

66 Adamlar gülüşerek uzaklaştıktan sonra Tartaren kendi kendine gülümsedi, bunlar şakacı insanlar olacak, herhalde bir şey vurmamışlardır diye düşündü. Cesur adımlarla yürümüş ve şehrin adamaklı uzaklarına çıkıp, gitmişti. Ortalık kararırken, bir yerde durdu. Her adım atışında hendekler, böğürtlenler, çabuklar. Fakat ne çıkar! Kahraman Tartaren'e hiçbir şey engel olamazdı... O yine yürüyordu. Gökte yıldızların ısıdığını görünce yine durdu. Ve burnunu dört yönüne çevirerek, bir yöne doğru döndü. «Şu tarafın havasında Aslan kokuyor» diye mırıldanırken elini tüfeğine attı! (Devamı var)

Dünya

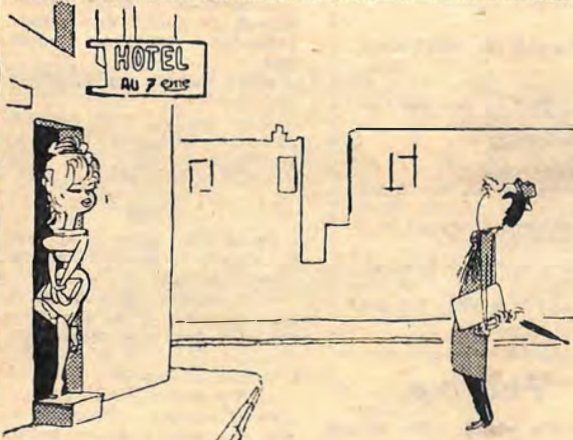
Karikatürleri

-AMAN DOKTOR, OLUR MU YA... HİÇ
OLMAZSA AYAKKABILARINI ÇIKAR!

-NİŞAN HEDİYESİ, NİKÂH HEDİYESİ, DÜĞÜN
HEDİYESİ... DAHA'NE İSTİYORSUN ?
-BOŞANMA HEDİYESİ!

-GEL SENİ YATAK ODAMA ÇIKARAYIM...
-İSTEMEM... UYKUM YOK!

-BU HAFTA ÇOK ÇALIŞTIK... YARIN
GECE EVLERİMİZDE DİNLENELİM!

-BU GECE NÖBETTE BERABERİZ GÜZELİM...
-HAYDİ HAYDİİ, SEN ŞİMDİDEN UYUYORSUN!

Birinci Kitap:

Kör Şeytan!

***

İkinci Kitap:

Gel Evlenelim!

***

Üçüncü Kitap:

Vahşi Gelin!

***

Dördüncü Kitap:

Şüphe!

KANLI EL DİVEN

DÜNYANIN en GÜZEL
POLİS ROMANI

Bütün kitapçılarda..
Umum tevzi yeri: BATEŞ

Beşinci Kitap:

Gölgeli Yollar!

***

Altıncı Kitap:

Kara Dul!

***

Yedinci Kitap:

Milyoner Kızlar!

***

Her kitap:

Beş lira

Bu kitaplar dünyanın en güzel binlerce polis romanı arasından seçilmiştir. En temiz baskı, karton kapak ve beş renkli kuşe kuvertür.

(AK—50)

BUZDOLABI

ÇAMAŞIR MAKİNASI

GAZ SOBASI

ARÇELİK

BUZDOLABI

ÇAMAŞIR MAKİNASI

GAZ SOBASI

(Yeni Ajans: 754—51)

REKLAMINIZI
GAZETE VE DERGİLERLE
DEĞERLENDİRİN!

BASIN İLAN KURUMU

YURT İÇİ VE YURT DIŞI REKLÂMLARINIZ İÇİN
HİZMETİNİZDEDİR

Genel Müdürlük :

Cağaloğlu, Türkocağı Caddesi No. 1
İstanbul

Telefon : 27 66 00 - 27 66 01

Telgraf adresi : BASINKURUMU

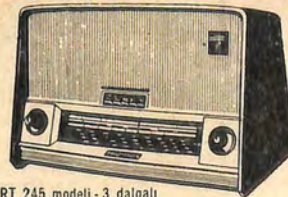
(Basın: 2516—52)

TRANSİSTORLU
RADYOLARIN
ŞAHI...

7 W 3 çanta modeli - 4 dalgali

THOMSON

RT 245 modeli - 3 dalgali
lüks ağız mobilyalı

...sayesinde
memleketimizde yapılan
bütün radyo yayınlarını
NET ve GÜR sesle,
en iyi şekilde
dinleyebilirsiniz

- Sesi son derece kuvvetlidir
- 8 transistörün vazifesini gören
- 7 transistördür
- Fiyatı uygundur

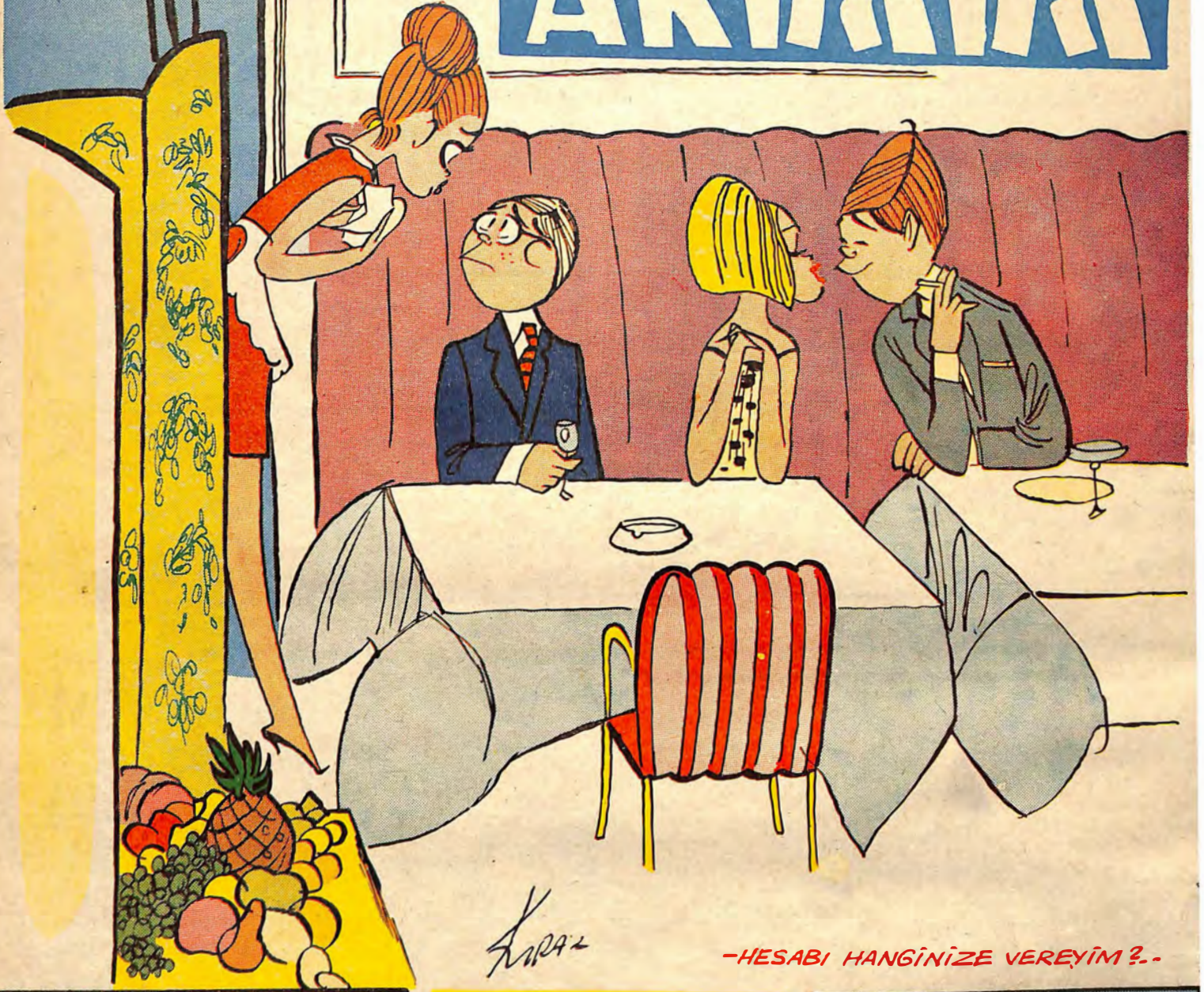
Genel Distribütörü.

BEKO TİCARET A. Ş.

Beyoğlu, İstiklal Caddesi 349,
Tel. 49 35 00

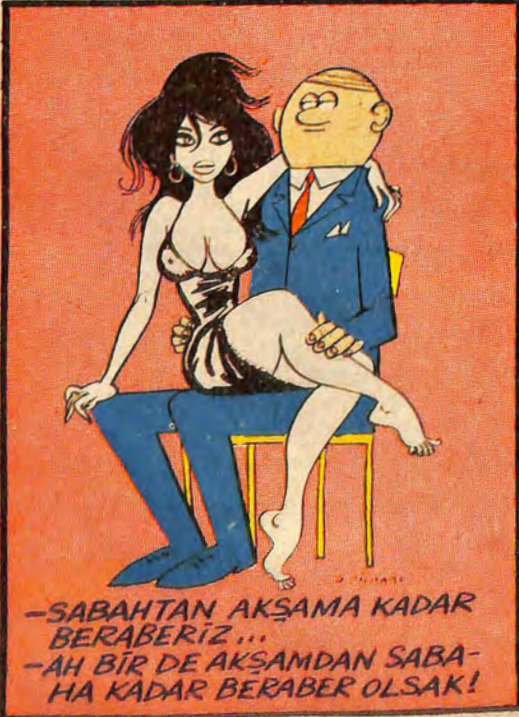
(Yeni Ajans: 584—53)

Aklınla

KAPAZ

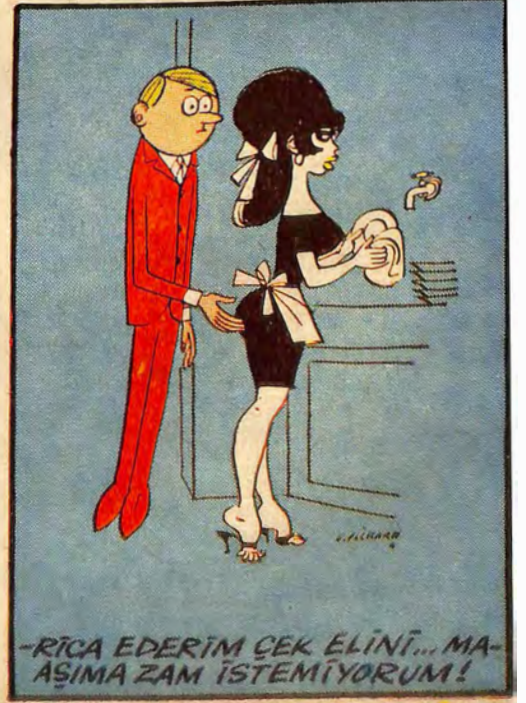
-HESABI HANGİNİZE VEREYİM?..

-SABAHTAN AKŞAMA KADAR
BERABERİZ...
-AH BİR DE AKŞAMDAN SABA-
HA KADAR BERABER OLSAK!

-BANA BÖYLE YAP DESELER,
DÜNYADA YAPMAM!
-KİMMİŞ O YAP DİYECEK O-
LANLAR?..

-RİCA EDERİM ÇEK ELİNİ... MA-
AŞIMA ZAM İSTEMİYORUM!